

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 200

44. vuosikerta

14. heinäkuuta 2001

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2001/C 200/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-276/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta (Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 12 artikla ja 28 artiklan 2 kohta – Alennettu verokanta)	1
2001/C 200/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-33/99 (Arrondissementsrechtbank te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hassan Fahmi ja M. Esmoris Cerdeiro-Pinedo Amado vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (ETY:n ja Marokon välisen yhteistyösopimuksen 41 artikla – Asetuksen N:o 1408/71 3 artikla – Sosiaaliturva – Asetuksen N:o 1612/68 7 artikla – EY:n perustamissopimuksen 48 ja 58 artikla (joista on muutettuina tullut EY 39 ja EY 43 artikla) – Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Syrjintäkielto – Työkyvyttömyyseläkeläiset, jotka eivät enää asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa – Opintojen rahoitusta koskevan lainsäädännön muuttaminen)	2
2001/C 200/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-17/99, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuki – Pelastamis- ja rakenneuudistustuet – Valtiontukea koskeva tutkintamenettely – Laiminlyönti määrätä jäsenvaltio toimittamaan tarvittavat tiedot)	3
2001/C 200/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-261/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssveloitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteismarkkinoille soveltumaton valtiontuki – Takaisinperiminen – Kysymyksessä ei ole täytäntöönpanon täydellinen mahdottomuus)	3

Hinta: 19,50 EUR

FI

(Jatkuu kääntöpuolella)

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 200/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 29 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-62/99 (Landesarbeitsgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Betriebsrat der bofrost* Josef H. Boquoi Deutschland West GmbH & Co. KG vastaan Bofrost* Josef H. Boquoi Deutschland West GmbH & Co. KG (Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivin 94/45/EY 11 artiklan 1 ja 2 kohta – Tiedot, jotka yrityksen on pyynnöstä asetettava käytettäväksi – Tiedot, joiden avulla on tarkoitus selvittää, käyttääkö jokin yritys määräysvaltaa yhteisönlajuisessa yritysryhmässä)	4
2001/C 200/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 29 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-163/99, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Yksinoikeudet – Lentokenttien hallinnointi – Laskeutumismaksut – EY:n perustamis-sopimuksen 90 artiklan 3 kohta [josta on tullut EY 86 artiklan 3 kohta])	4
2001/C 200/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 29 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-404/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Veron peruste – Palvelumaksujen sisällyttämättä jättäminen)	5
2001/C 200/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 5 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-201/99 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Deutsche Nichimen GmbH vastaan Hauptzollamt Düsseldorf (Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Satelliittivastaanottimet)	5
2001/C 200/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 5 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa C-325/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), G. van de Water vastaan Staatssecretaris van Financien (Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Valmisteverot – Direktiivi 92/12/EY – Valmisteverovelvollisuuden syntyminen – Valmisteveron alaisen tuotteen kulutukseen luovuttaminen – Käsite – Valmisteveron alaisen tuotteen pelkkä hallussapito) ..	6
2001/C 200/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa C-494/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 94/56/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	6
2001/C 200/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 5 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa C-100/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jota ei ole kiistetty – Direktiivi 73/23/EY – Sähköllä toimiva kuumavedenvaraaja – Vaatimukset, joista ei säädetä direktiivissä)	7
2001/C 200/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa C-123/00 (Tribunal de première instance de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Christina Bellamyä ja English Shop Wholesale SA: ta vastaan (Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet – Leivän myynti – Elintarvikkeiden mainonta)	7
2001/C 200/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-204/97, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Valtiontuet – Tuki väkevien viinien ja tislattujen alkoholijuomien tuottajille – Ranskan tasavallan kansallisten verojen korotuksen yhteydessä myöntämä tuki)	8

2001/C 200/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3 päivänä toukokuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-76/98 P ja C-77/98 P, Ajinomoto Co., Inc. ja The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Polkumyynti – Normaaliarvo – Viejän kotimarkkinoilla voimassa oleva patentti – Väliaikaisen polkumyynitullin käyttöönottamisesta annetun asetuksen väitetyn lainvastaisuuden vaikutus lopullisen polkumyynitullin käyttöönottamisesta annetun asetuksen pätevyyteen)	8
2001/C 200/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-306/98 (High Court of Justicen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food ja Secretary of State for the Environment (Direktiivi 91/414/ETY – Kasvinsuojeluaineet – Markkinoille saattamista koskeva lupa – Lupahakemuksen tutkiminen – Siirtymäkausi)	9
2001/C 200/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-347/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sosiaaliturva – Asetus N:o 1408/71 – Asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohta — Jäsenvaltion säännös, jonka mukaan ammattitaudin johdosta maksettavasta etuudesta peritään sosiaaliturvamaksuja edunsaajilta, joiden asuinpaikka ei ole kyseisessä jäsenvaltiossa ja jotka eivät enää kuulu sen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin)	9
2001/C 200/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-481/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 12 artiklan 3 kohdan a alakohta ja 28 artiklan 2 kohdan a alakohta – Alennettu verokanta)	10
2001/C 200/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 3 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-28/99 (Rechtbank van eerste aanleg te Gentin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jean Versonckia, Ronald Everaertia ja Édith de Baedtsia vastaan vireillä olevassa rikosasiassa (Direktiivi 89/592/ETY – Sisäpiirikauppoja koskevat kansalliset säännökset ja määräykset – Jäsenvaltioiden valta antaa ankarampia säännöksiä – Yleisesti sovellettavan kansallisen säännöksen käsite)	10
2001/C 200/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 3 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-190/00 (Cour d'appel de Paris'n ennakkoratkaisupyyntö), Édouard Balguerie ym. ja société Balguerie ym. vastaan vireillä olevassa rikosasiassa (N:o 4142/87 – Joillekin tavaroille tietyn käyttötarkoituksen vuoksi myönnettävä edullinen tullitariffi – Asetukset N:o 1517/91, N:o 1517/92 ja N:o 1421/93 – Vapautus yhteisen tullitariffin mukaisista autonomisista tulleista – Taatelit)	11
2001/C 200/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-152/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 76/464/ETY – Vesiympäristön pilaaminen – Täytöntöönpanon laiminlyönti)	11
2001/C 200/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-463/98 (Appeal Commissionersin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Cabletron Systems Ltd vastaan The Revenue Commissioners (Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Lähiverkossa käytettävien laitteiden tariffiluokittelu – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Asetusten N:o 1638/94 ja N:o 1165/95 pätevyys)	12

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 200/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-144/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kuluttajasopimusten kohuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY puutteellinen täytäntöönpano) .	12
2001/C 200/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-203/99 (Højesteretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 85/374/ETY – Tuotevastuu – Vastuusta vapautumisen edellytykset) .	13
2001/C 200/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-223/99 ja C-260/99 (Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agorà Srl vastaan Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano ja Excelsior Snc di Pedrotti Bruna & C. vastaan Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano ja Ciftat soc. coop. arl (Julkiset hankintasopimukset – Hankintaviranomaisen käsite – Julkisoikeudellisen laitoksen käsite)	13
2001/C 200/25	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-258/99 (Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhagen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), BASF AG vastaan Bureau voor de Industriële Eigendom (BIE) (Asetus N:o 1610/96 – Kasvinsuojeluaineet – Lisäsuojatodistus)	14
2001/C 200/26	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-288/99 (Hessisches Finanzgericht, Kassel (Saksa), esittämä ennakkoratkaisupyyntö), vauDe Sport GmbH & Co. KG, aiemmin vauDe Sport Albrecht von Dewitz, vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz (Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Lasten kantorinkka)	15
2001/C 200/27	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-389/99 (Rovaniemen hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Sulo Rundgren (Sosiaaliturva – Eläkkeensaajan velvollisuus suorittaa sosiaaliturvamaksuja, kun hän on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon ennen asetusten N:o 1408/71 ja N:o 1612/68 voimaantuloa – Asuinvaltion oikeus periä sosiaaliturvamaksuja toisen jäsenvaltion suorittamista vanhuus- ja työkyvyttömyysetuuksista – Vaikutukset, joita on pohjoismaisen sosiaaliturvasopimuksen mukaisella vastavuoroisella luopumisella sairaus- ja äitiysetuuksista aiheutuvien kustannusten korvaamisesta)	15
2001/C 200/28	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-444/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 92/106/ETY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	16
2001/C 200/29	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-285/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 89/48/ETY määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti – Sellaisten tutkintotodistusten tunnustaminen, jotka antavat oikeuden psykologin ammatin harjoittamiseen)	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 200/30	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-34/99 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Commissioners of Customs & Excise vastaan Primback Ltd (Arvonlisävero – Kuudes arvonlisäverodirektiivi 77/388/ETY – Veron peruste – Vähittäismyyjä myy tavaroita luotolla – Muun kuin myyjän ostajalle antama kuluton luotto – Rahoitusyhtiö suorittaa myyjälle tavarann kauppahintaa pienemmän summan)	17
2001/C 200/31	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-449/98 P, International Express Carriers Conference (IECC) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ym. (Muutoksenhaku – Kantelun hylkäävä päätös – Kilpailu – Postipalvelut – Edelleenpostitus)	18
2001/C 200/32	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-450/98 P, International Express Carriers Conference (IECC) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ym. (Muutoksenhaku – Kantelun hylkäävät päätökset – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Postipalvelut – Edelleenpostitus)	18
2001/C 200/33	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-119/99 (Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hewlett Packard BV vastaan Directeur général des douanes et droits indirects (Yhteinen tullitariffi – Yhdistetty nimikkeistö – Sellaisen monitoimisen laitteen luokittelu, joka on yhtä aikaa kirjoitin, kopiolaite, telekopiolaite ja skanneri – Pääasiallinen toiminto – Komission asetuksen N:o 2184/97 pätevyys)	19
2001/C 200/34	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 17 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-159/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 79/409/ETY – Luonnonvaraisten lintujen suojelu – Tutkittavaksi ottaminen)	19
2001/C 200/35	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17 päivänä toukokuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-322/99 ja C-323/99, Finanzamt Burgdorf vastaan Hans-Georg Fischer (C-322/99) ja Finanzamt Düsseldorf-Mettmann vastaan Klaus Brandenstein (C-323/99) (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 5 artiklan 6 kohta ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohta – Liikeomaisuuteen kuuluvan tavarann ottaminen omaan käyttöön – Verottaminen, jos tavarann tai sen ainesosien ostohintoihin sisältyvä arvonlisävero on saatu vähentää – Omaan käyttöön otetun tavarann ainesosien käsite)	20
2001/C 200/36	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 17 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-340/99 (Tribunale civile di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), TNT Traco SpA vastaan Poste Italiane SpA (EY:n perustamissopimuksen 86 ja 90 artikla (joista on tullut EY 82 ja EY 86 artikla) – Postipalvelut – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan sellaisten pikälähetyspalveluja tarjoavien toimijoiden, joiden hoidettavaksi ei ole annettu yleispalveluja, on maksettava postimaksua, jota normaalisti peritään yleispalveluista – Kyseisestä postimaksusta saatavien tulojen siirtäminen yhtiölle, jolla on yksinoikeus hoitaa yleispalveluja)	21
2001/C 200/37	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä toukokuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-122/99 P ja C-125/99 P, D ja Ruotsin kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kotitalouslisä – Naimisissa oleva virkamies – Ruotsin oikeuden mukainen rekisteröity kumppanuussuhde)	21

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2001/C 200/38	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 31 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-283/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yksityiset turva-alan toiminnot – Yksityiset turva-alan yritykset ja valantehneet vartijat – Kansalaisuusedellytys)	22
2001/C 200/39	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7 päivänä kesäkuuta 2001 asiassa C-479/99 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), CBA Computer Handels- und Beteiligungs GmbH, aiemmin VOBIS Microcomputer vastaan Hauptzollamt Aachen (Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Tietokoneiden äänikorttien tariffiluokittelu – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Asetusten N:o 1153/97 ja N:o 2086/97 pätevyys)	22
2001/C 200/40	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 29 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-86/99 (VAT and Duties Tribunalin, London, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Freemans plc vastaan Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Veron peruste – Hyvitys, joka toteutuu liiketoimen suorittamishetkellä – Liiketoimen suorittamisen jälkeen myönnettävä hinnanalennus)	23
2001/C 200/41	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 29 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-263/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sijoittautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Toimiminen kuljetusliikenteen asiantuntijana)	23
2001/C 200/42	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 31 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-41/99 P, Sadam Zuccherifici, divisione della SECI – Società Esercizi Commerciali Industriali SpA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Sokeri – Asetus N:o 2613/97 – Sokerijuurikkaan tuottajille myönnettävät tuet – Poistaminen – Markkinointivuosi 2001/2002 – Kumoamiskanne – Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt – Tutkimatta jättäminen)	24
2001/C 200/43	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 31 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-43/99, Ghislain Leclere ja Alina Deaconescu vastaan Caisse nationale des prestations familiales (Asetukset (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 1612/68 – Luxemburgissa myönnettävät äitiys- ja synnytysavustus ja kotihoidontuki – Asumisedellytys – Sellaisen eläkkeensaajan oikeudet, joka ei asu eläkkeen osalta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa – Perhevustukset ja perhe-etuudet – Työntekijän ja sosiaalisen edun käsitteet)	24
2001/C 200/44	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 26 päivänä lokakuuta 2000 asiassa C-165/99, Itävallan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kanteen esittäminen myöhässä – Tutkimatta jättäminen)	25
2001/C 200/45	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 6 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-252/00 (Conseil mixte d'appel d'expression française de l'ordre des médecins vétérinairesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jean-Michel Vandeweerdia vastaan aloitettu kurinpitomenettely (Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkimatta jättäminen)	26

2001/C 200/46	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-39/00 P, Service pour le groupement d'acquisitions SARL (SGA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – Muutoksenhaku – Laiminlyönti-, kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Valitus, joka osittain ei selvästi täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja joka osittain on ilmeisen perusteeton) ...	26
2001/C 200/47	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-44/00 P, Société de distribution mécanique et d'automobiles SA (Sodima) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – Kantelu – Laiminlyönti-, kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	27
2001/C 200/48	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-87/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Eliana Fasciolo (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	27
2001/C 200/49	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-88/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Umberto Merlo (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	28
2001/C 200/50	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-89/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Patrizia Caffarelli (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	28
2001/C 200/51	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-90/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Chiara Picerno (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	29
2001/C 200/52	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-91/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Gianluca Barrese ja Andrea De Sanctis (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	29
2001/C 200/53	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-92/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Giovanni Giacchetto (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	30
2001/C 200/54	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-93/98 (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Francesco Amato (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	30

2001/C 200/55	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-51/99 (Tribunale amministrativo regionale per la Basilicata esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Massimo Triumbari vastaan Questore di Potenza (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Kysymys, joka on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	31
2001/C 200/56	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 19 päivänä tammikuuta 2001 asiassa C-390/00 (Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutiglianon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Giovanni Colapietro vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ministero per le Politiche Agricole (Ennakkoratkaisupyyntö – Toimivalan puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)	31
2001/C 200/57	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 19 päivänä tammikuuta 2001 asiassa C-391/00 (Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutiglianon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Giovanni Colapietro vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ministero per le Politiche Agricole (Ennakkoratkaisupyyntö – Toimivalan puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)	32
2001/C 200/58	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 25 päivänä tammikuuta 2001 asiassa C-111/99 P, Lech-Stahlwerke GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – EHTY – Terästeollisuusyritysten valtiontuet – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on selvästi perusteeton)	32
2001/C 200/59	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 1 päivänä helmikuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-300/99 P ja C-388/99 P. Area Cova S.A. ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (Valitus – Kalastus – Meren luonnonvarojen säilyttäminen – Yhteisön laivastolle myönnetty grönlanninpallaksen saaliskiintiö – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	33
2001/C 200/60	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (neljäs jaosto) 1 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-301/99 P. Area Cova S.A. ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (Valitus – Kalastus – Meren luonnonvarojen säilyttäminen – Yhteisön laivastolle myönnetty grönlanninpallaksen saaliskiintiö – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	33
2001/C 200/61	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 8 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-238/00 P, Peter Reichert vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 4 artikla – Ulkomaankorvaus – Pääasiallinen ammattitoiminnan suorittamispaikka – Selvästi perusteeton valitus)	34
2001/C 200/62	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 23 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-445/00 R, Itävallan tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto (Välitoimet – Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistettu ekopistejärjestelmä – Asetus N:o 2012/2000 – Täytäntöönpanon lykkääminen – Kiireellisyys)	34
2001/C 200/63	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 8 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-373/99, Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Osaa kanteesta koskeva tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	35

2001/C 200/64	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-465/99 P, Partex – Companhia Portuguesa de Serviços SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Päätös, jolla pienennetään Euroopan sosiaalirahaston myöntämän tuen määrää – Kyseisen jäsenvaltion mahdollisuus tutkia uudelleen sellainen maksupyyntö, jossa olevien tosiseikkojen ja kirjanpitoa koskevien tietojen oikeellisuuden se on jo vahvistanut)	35
2001/C 200/65	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-279/99, C-293/99, C-296/99, C-330/99 ja C-336/99, Petrovilla & Bortolotti SpA ym. vastaan Direzione delle Entrate per la Provincia di Trento, Hôtel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc ym. vastaan Ufficio Imposte Dirette di Tione di Trento, ja Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento, Tumedei SpA vastaan Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Vastaus, joka on selvästi pääteltävissä oikeuskäytännöstä)	36
2001/C 200/66	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 5 päivänä huhtikuuta 2001 asiassa C-518/99 (Cour d'appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Richard Gaillard vastaan Alaya Chekili (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Brysselin yleissopimus – Brysselin yleissopimuksen 16 artiklan 1 kohta – Yksinomainen toimivalta asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen – Soveltamisala – Kanne kiinteistökaupan purkamiseksi ja vahingonkorvauksen saamiseksi)	36
2001/C 200/67	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys 2 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-307/99 (Finanzgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), OGT Fruchthandels-gesellschaft mbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-St. Annen (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Banaanit – Yhteinen markkinajärjestely – GATT – Välitön oikeusvaikutus – EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan ensimmäinen kohta [josta on muutettuna tullut EY 307 artiklan ensimmäinen kohta])	37
2001/C 200/68	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (viides jaosto) 10 päivänä toukokuuta 2001 asiassa C-345/00 P, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB) ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Asetus N:o 1804/1999 – Kielto, jonka mukaan tuotteiden pakkausmerkinnöissä tai mainosmateriaalissa ei saa viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan, jos kyseisiä tuotteita ei ole tuotettu tällaisen tuotantotavan mukaisesti – Olemassa olevien tuotemerkkien hyväksi tehty väliaikainen poikkeus – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Selvästi perusteeton valitus)	37
2001/C 200/69	Asia C-104/01: Hoge Raad der Nederlandenin 23.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Libertel Group B.V. vastaan Benelux-Merkenbureau	38
2001/C 200/70	Asia C-155/01: Verwaltungsgerichtshofin 29.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cookies World Vertriebsges. m.b.H. iL. vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol	38
2001/C 200/71	Asia C-156/01: Centrale Raad van Beroepin 21.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa R.P. van der Duin vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekerings U. A. ja Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekerings U. A. vastaan T. W. van Wegberg van Brederode	39

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 200/72	Asia C-157/01 P: Saksan liittotasavallan 12.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-156/98, RJB Mining plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 31.1.2001 antamasta tuomiosta	39
2001/C 200/73	Asia C-161/01 P: Franco Campolin 12.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-100/00, Franco Campoli vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 6.3.2001 antamasta tuomiosta	40
2001/C 200/74	Asia C-165/01: Oberster Gerichtshofin 14.3.2001 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich vastaan Euroopan yhteisöt, Euroopan yhteisöjen komissio	40
2001/C 200/75	Asia C-167/01: Kantongerecht te Amsterdamin 5.2.2001 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam vastaan Inspire Art Ltd	41
2001/C 200/76	Asia C-168/01: Hoge Raad der Nederlandenin 11.4.2001 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bosal Holding B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën	41
2001/C 200/77	Asia C-170/01 P: Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA:n (INPESCA) 19.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-186/98, Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA:n (INPESCA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.2.2001 antamasta tuomiosta	41
2001/C 200/78	Asia C-172/01 P: International Power plc:n (aiemmin National Power plc) 20.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, National Power plc ja PowerGen plc, 7.2.2001 antamasta tuomiosta	42
2001/C 200/79	Asia C-175/01 P: British Coal Corporationin 23.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta	43
2001/C 200/80	Asia C-176/01 P: PowerGen (UK) plc:n (aiemmin PowerGen plc) 23.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta	44

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 200/81	Asia C-179/01: Consiglio di Staton 13.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Impresa Binda & C. S.p.A. vastaan Comune di Torino, jota tukee ED.ART. S.r.l.	45
2001/C 200/82	Asia C-180/01 P: Euroopan yhteisöjen komission 25.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta	46
2001/C 200/83	Asia C-181/01 P: N:n 25.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-2/00, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 13.2.2001 antamasta tuomiosta	47
2001/C 200/84	Asia C-182/01: Oberlandesgericht Düsseldorfin 22.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH vastaan Werner Jäger	47
2001/C 200/85	Asia C-183/01: Euroopan yhteisöjen komission 27.4.2001 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne	48
2001/C 200/86	Asia C-184/01 P: Peter Hirschfeldtin 27.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-166/00, Peter Hirschfeldt vastaan Euroopan ympäristökeskus, 13.2.2001 antamasta tuomiosta	48
2001/C 200/87	Asia C-185/01: Bundesfinanzhofin 22.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Auto Lease Holland B.V. vastaan Bundesamt für Finanzen	49
2001/C 200/88	Asia C-186/01: Verwaltungsgericht Stuttgartin 4.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Alexander Dory vastaan Saksan liittotasavalta – Kreiswehrrersatzamt Schwäbisch Gmünd	49
2001/C 200/89	Asia C-188/01: Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin 25.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Francisco Javier Gonzales Moreno	49
2001/C 200/90	Asia C-191/01 P: Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) 20.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-193/99, Wm. Wrigley Jr. Company v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 31.1.2001 antamasta tuomiosta. ..	50

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 200/91	Asia C-192/01: Euroopan yhteisöjen komission 4.5.2001 Tanskan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	50
2001/C 200/92	Asia C-193/01 P: Athanassios Pitsiorlasin 7.5.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-3/00, Athanassios Pitsiorlas vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan keskuspankki, 14.2.2001 antamasta määräyksestä	51
2001/C 200/93	Asia C-194/01: Euroopan yhteisöjen komission 4.5.2001 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	52
2001/C 200/94	Asia C-195/01: House of Lordsin 4.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Scandecor Development AB ym. vastaan Scandecor Marketing AB ym.	53
2001/C 200/95	Asia C-196/01: Euroopan yhteisöjen komission 8.5.2001 Luxemburgin suurherttua-kuntaa vastaan nostama kanne	53
2001/C 200/96	Asia C-207/01: Corte de Appello di Firenzen 23.1.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Altair Chimica SpA vastaan ENEL Distribuzione SpA	54
2001/C 200/97	Asia C-220/01: High Court of Justicen (England & Wales) Queen's Bench Divisionin (Commercial Court) 13.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Joseph Lennox (toiminimi R. Lennox & Son) vastaan Industria Lavorazione Carni Ovine	54
2001/C 200/98	Asian C-158/95 poistaminen rekisteristä	55
2001/C 200/99	Asian C-102/01 poistaminen rekisteristä	55
2001/C 200/100	Asian C-286/00 poistaminen rekisteristä	55
2001/C 200/101	Asian C-367/00 poistaminen rekisteristä	55
2001/C 200/102	Asian C-428/00 poistaminen rekisteristä	55
2001/C 200/103	Asian C-58/00 poistaminen rekisteristä	56
2001/C 200/104	Asian C-247/00 poistaminen rekisteristä	56
2001/C 200/105	Asian C-25/00 poistaminen rekisteristä	56
2001/C 200/106	Asian C-375/00 poistaminen rekisteristä	56

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
	ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN	
2001/C 200/107	Asia T-50/01: Saffron Investments N.V:n 2.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	57
2001/C 200/108	Asia T-78/01: INNOVA – Centro euromediterraneo per lo sviluppo sostenibile 30.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	57
2001/C 200/109	Asia T-96/01: Rodolfos Maslasiin 4.5.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	58

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-276/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta⁽¹⁾**(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 12 artikla ja 28 artiklan 2 kohta – Alennettu verokanta)**

(2001/C 200/01)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-276/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään T. Figueira ja E. Traversa) vastaan Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes ja Á. Seïça Neves sekä T. Lemos), jossa kantaja vaatii sen vahvistamista, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta (ALV-kantojen lähentäminen) 19 päivänä lokakuuta 1992 annetulla direktiivillä 92/77/ETY (EYVL L 316, s. 1), 12 artiklan ja 28 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa tai ottanut käyttöön 5 prosentin alennetun arvonlisäverokannan tiettyjen Portugalin arvonlisäverokoodeksin liitteenä olevassa luettelossa I mainittujen tavaroiden maahantuonnin ja luovutuksen sekä tiettyjen siinä lueteltujen palvelujen suorittamisen osalta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolausuma on seuraava:

vassa luettelossa I mainittujen tavaroiden maahantuonnin ja luovutuksen sekä tiettyjen siinä lueteltujen palvelujen suorittamisen osalta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja V. Skouris, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolausuma on seuraava:

1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta (ALV-kantojen lähentäminen) 19 päivänä lokakuuta 1992 annetulla direktiivillä 92/77/ETY, 12 artiklan ja 28 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa 5 prosentin alennetun arvonlisäverokannan, jota sovelletaan liike toimiin, jotka koskevat Portugalin arvonlisäverokoodeksin liitteenä olevan luettelon I 1.8, 2.11 ja 3.8 kohdassa mainittuja tavaroita eli viiniä, vaihtoehtoisten energiamuotojen tutkimiseen käytettyjä koneita ja laitteita sekä maataloustyökaluja ja -laitteita.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Portugalin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 278, 5.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-33/99 (Arrondissementsrechtbank te Amsterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hassan Fahmi ja M. Esmoris Cerdeiro-Pinedo Amado vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank⁽¹⁾)

(ETY:n ja Marokon välisen yhteistyösopimuksen 41 artikla – Asetuksen N:o 1408/71 3 artikla – Sosiaaliturva – Asetuksen N:o 1612/68 7 artikla – EY:n perustamissopimuksen 48 ja 58 artikla (joista on muutettuina tullut EY 39 ja EY 43 artikla) – Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Syrjäntäkielto – Työkyvyttömyyseläkeläiset, jotka eivät enää asu toimivaltaisessa jäsenvaltiossa – Opintojen rahoitusta koskevan lainsäädännön muuttaminen)

(2001/C 200/02)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-33/99, jonka Arrondissementsrechtbank te Amsterdam (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Hassan Fahmi ja M. Esmoris Cerdeiro-Pinedo Amado vastaan Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank ennakkoratkaisun Rabatissa 27.4.1976 allekirjoitetun ja 26.9.1978 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2211/78 (EYVL L 264, s. 1) yhteisön puolesta hyväksytyyn Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen yhteistyösopimuksen 41 artiklan, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6) sekä sittemmin muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1247/92 (EYVL L 136, s. 1), 3 artiklan, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen 48 ja 52 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 39 ja EY 43 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissechot, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 20.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Rabatissa 27.4.1976 allekirjoitettua ja 26.9.1978 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2211/78 yhteisön puolesta hyväksyttyä Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä yhteistyösopimusta ja EY:n perustamissopimuksen 48 artiklaa (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetulla neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajantasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 sekä sittemmin muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1247/92, ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetulla neuvoston asetusta (ETY) N:o 1612/68 ei ole tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että jäsenvaltio asteittain poistaa lapsilisät 18-27-vuotiailta opiskelijoita, kun tällainen poistaminen tapahtuu ilman kansallisuuteen perustuvaa syrjintää kuten nyt kysymyksessä olevan lainsäädännön kohdalla.
- 2) Vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön perusteella eläkettä saava eläkeläinen, joka asuu toisen jäsenvaltion alueella, ei voi vedota asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 sekä sittemmin muutettuna neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1247/92, 3 artiklan 1 kohtaan eikä mihinkään muuhun tämän asetuksen säännökseen saadakseen jäsenvaltiolta, jonka lainsäädännön perusteella hän saa eläkkeensä, Wet op de studiefinanciering -nimisellä lailla (opintojen rahoituksesta annettu laki) käyttöön otetun kaltaista opintojen rahoitusta varten maksettavaa tukea.
- 3) Perustamissopimuksen 48 artiklassa taattua oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen käyttänyt jäsenvaltion kansalainen, joka on päättänyt työskentelynsä vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja palannut takaisin lähtöjäsenvaltioon, jossa myös hänen lapsensa asuvat, ei voi vedota kyseiseen 48 artiklaan, eikä asetuksen N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohtaan saadakseen siltä jäsenvaltiolta, jossa hän työskenteli, oikeuden hänen lastensa opintojen rahoittamista varten maksettavaan tukeen niiden samojen edellytysten mukaan, joita tämä jäsenvaltio soveltaa omiin kansalaisiinsa.
- 4) ETY:n ja Marokon välisen yhteistyösopimuksen 41 artiklaa on tulkittava siten, että silloin kun marokkolaisen työntekijän huollettavana olevat lapset eivät asu yhteisön alueella, kyseinen marokkolainen työntekijä tai hänen lapsensa eivät voi Wet op de studiefinanciering -nimisellä lailla käyttöön otetun kaltaisen opintojen rahoitusta varten maksettavan tuen osalta vedota tähän määräykseen sisältyvään periaatteeseen, jonka mukaan kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on sosiaaliturvan alalla kiellettyä.

⁽¹⁾ EYVL C 121, 1.5.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-17/99, Ranskan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Valtiontuki – Pelastamis- ja rakenneuudistustuet – Valtiontukea koskeva tutkintamenettely – Laiminlyönti määrätä jäsenvaltio toimittamaan tarvittavat tiedot)*

(2001/C 200/03)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-17/99, Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja F. Million) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Rozet), jossa kantaja vaatii Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle myöntämästä tuesta 4 päivänä marraskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/378/EY (EYVL 1999, L 145, s. 18) kumoamista, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), L. Sevón, S. von Bahr ja C.W.A. Timmermans, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 22.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 13.3.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-261/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Yhteismarkkinoille soveltumaton valtiontuki – Takaisinperiminen – Kysymyksessä ei ole täytäntöönpanon täydellinen mahdottomuus)*

(2001/C 200/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-261/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Rozet) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja F. Million), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan 4 kohdan (josta on tullut EY 249 artiklan 4 kohta) ja Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle myöntämästä tuesta 4 päivänä marraskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/378/EY (EYVL 1999, L 145, s. 18) 4 ja 5 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole asetetussa määräajassa toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä tällä päätöksellä lainvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi todettujen tukien takaisin perimiseksi niiden saajalta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), P. Jann, S. von Bahr ja C.W.A. Timmermans, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 22.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole noudattanut Ranskan Nouvelle Filature Lainière de Roubaix'lle myöntämästä tuesta 4 päivänä marraskuuta 1998 tehtyä komission päätöstä 1999/378/EY.
- 2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-62/99 (Landesarbeitsgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Betriebsrat der Bofrost* Josef H. Boquoi Deutschland West GmbH & Co. KG vastaan Bofrost* Josef H. Boquoi Deutschland West GmbH & Co. KG ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivin 94/45/EY 11 artiklan 1 ja 2 kohta – Tiedot, jotka yrityksen on pyynnöstä asetettava käytettäviksi – Tiedot, joiden avulla on tarkoitus selvittää, käyttääkö jokin yritys määräysvaltaa yhteisönlaajuisissa yritysryhmissä)

(2001/C 200/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-62/99, jonka Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Betriebsrat der Bofrost* Josef H. Boquoi Deutschland West GmbH & Co. KG vastaan Bofrost* Josef H. Boquoi Deutschland West GmbH & Co. KG ennakkoratkaisun eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY 11 artiklan 1 ja 2 kohdan tulkinnasta (EYVL L 254, s. 64), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: R. Grass, on antanut 29.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/45/EY 11 artiklan 1 ja 2 kohtaa on tulkittava siten, että siinä yritysryhmään kuuluvalla yritykselle asetetaan velvollisuus toimittaa yrityksen sisäisille työntekijöiden edustustoille tietoja, myös silloin, kun ei vielä ole selvitetty, onko yritys, jonka johdon puoleen työntekijät kääntyvät, yritysryhmän sisällä määräysvaltaa käyttävä yritys.
- 2) Jos tiedot yritysryhmän organisaatorakenteesta ovat välttämättömiä eurooppalaisen yritysneuvoston perustamista koskevien neuvottelujen aloittamiseksi tai rajatylittävän työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamiseksi, yritysryhmään kuuluvan yrityksen on toimitettava yrityksen sisäisille työntekijöitä edustaville elimille pyynnöstä tiedot, jotka ovat sen hallussa tai jotka se kykenee hankkimaan. Vaatia voidaan

myös sellaisten tarpeellisten asiakirjojen toimittamista, joissa täsmennetään ja selitetään kyseisen päämäärän kannalta välttämättömiä tietoja, jos tämä on tarpeen, jotta asianomaiset työntekijät tai heidän edustajansa voivat tutustua tarvittaviin tietoihin sen arvioimiseksi, onko heillä oikeus vaatia neuvottelujen aloittamista.

⁽¹⁾ EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-163/99, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kilpailu – Yksinoikeudet – Lentokenttien hallinnointi – Laskeutumismaksut – EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan 3 kohta [josta on tullut EY 86 artiklan 3 kohta])

(2001/C 200/06)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-163/99, Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes sekä M.L. Duarte ja F. Viegas) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään aluksi K. Leivo ja M. Afonso, ja sitten M. Afonso ja M. Erhart), jossa kantaja vaatii perustamissopimuksen 90 artiklan soveltamismenettelystä 10 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/199/EY (IV/35.703 – Portugalin lentokentät) kumoamista (EYVL L 69, s. 31), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 29.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

29 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-404/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta⁽¹⁾**(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kuudes
arvonlisäverodirektiivi – Veron peruste – Palvelumaksujen
sisällyttämättä jättäminen)**

(2001/C 200/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-404/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään E. Traversa, avustajanaan N. Coutrelis) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja S. Seam), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 2 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on tietyin edellytyksin hyväksynyt sen, ettei tiettyjen verovelvollisten perimiä palvelumaksuja sisällytetä arvonlisäveron perusteeseen, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D.A.O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 29.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on tietyin edellytyksin hyväksynyt sen, ettei tiettyjen verovelvollisten palvelusta perimiä pakollisia hinnankorotuksia (palvelumaksuja) sisällytetä arvonlisäveron perusteeseen.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 47, 19.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

5 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-201/99 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä
ennakkoratkaisupyyntö), Deutsche Nichimen GmbH vas-
taan Hauptzollamt Düsseldorf⁽¹⁾**(Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Luokittelu yhdis-
tettyyn nimikkeistöön – Satelliittivastaanottimet)**

(2001/C 200/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-201/99, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Deutsche Nichimen GmbH vastaan Hauptzollamt Düsseldorf ennakkoratkaisun sen yhteisen tullitariffin yhdistetyn nimikkeistön, joka on tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 2.8.1989 annetun komission asetuksen N:o 2886/89 (EYVL L 282, s. 1) liitteellä, 31.7.1990 annetun komission asetuksen N:o 2472/90 (EYVL L 247, s. 1) liitteellä ja 26.7.1991 annetun komission asetuksen N:o 2587/91 (EYVL L 259, s. 1) liitteellä, tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 5.4.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhteisen tullitariffin yhdistettyä nimikkeistöä, joka on tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 2.8.1989 annetun komission asetuksen N:o 2886/89 liitteellä, 31.7.1990 annetun komission asetuksen N:o 2472/90 liitteellä ja 26.7.1991 annetun komission asetuksen N:o 2587/91 liitteellä, on tulkittava siten, että satelliittivastaanottimet kuuluivat vuosina 1990–1992 tariffinimikkeeseen 8528.

⁽¹⁾ EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa C-325/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), G. van de Water vastaan Staatssecretaris van Financiën⁽¹⁾

(Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Valmisteverot – Direktiivi 92/12/ETY – Valmisteverovelvollisuuden syntyminen – Valmisteveron alaisen tuotteen kulutukseen luovuttaminen – Käsite – Valmisteveron alaisen tuotteen pelkkä hallussapito)

(2001/C 200/09)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-325/99, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa G. van de Water vastaan Staatssecretaris van Financiën, ennakkoratkaisun valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY (EYVL L 76, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, s. 46), 6 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (esittelevä tuomari) ja J.N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5 huhtikuuta 2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 6 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/74/EY, on tulkittava siten, että tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun valmisteveron alaisen tuotteen pelkkää hallussapitoa on pidettävä valmisteveron alaisen tuotteen kulutukseen luovuttamisena, jos kyseisestä tuotteesta ei ole vielä maksettu voimassa olevien yhteisön säännösten ja kansallisen lainsäädännön mukaista valmisteveroa.

⁽¹⁾ EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa C-494/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 94/56/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 200/10)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-494/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään M. Patakia ja F. Benyon) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinnään N. Dafniou ja D. Tsagkaraki), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Kreikan valtio ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan perusperiaatteista 21 päivänä marraskuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/56/EY (EYVL L 319, s. 14) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määrääjässä kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja toissijaisesti koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä säädetyssä määrääjässä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Macken ja J.N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5 huhtikuuta 2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan perusperiaatteista 21 päivänä marraskuuta 1994 annetun direktiivin 94/56/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määrääjässä kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 63, 4.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa C-100/00. Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾*(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen, jota ei ole kiistetty – Direktiivi 73/23/ETY – Sähköllä toimiva kuumavedenvaraaja – Vaatimukset, joista ei säädetä direktiivissä)*

(2001/C 200/11)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-100/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään R.B. Wainwright ja G. Bisogni), vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan G. Aiello), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut sähköllä toimiville kuumavedenvaraajille sellaisia turvallisuusvaatimuksia, joista ei säädetä tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/23/ETY (EYVL L 77, s. 29), ja koska se ei näin ollen ole hyväksynyt olettamaa siitä, että standardin EN 60335-2-21 mukaisesti valmistetut tuotteet ovat vaatimustenmukaisia, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.4.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) Italian tasavalta ei ole noudattanut tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 päivänä helmikuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/23/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se on asettanut sähköllä toimiville kuumavedenvaraajille sellaisia turvallisuusvaatimuksia, joista ei säädetä kyseisessä direktiivissä, ja koska se ei näin ollen ole hyväksynyt olettamaa siitä, että standardin EN 60335-2-21 mukaisesti valmistetut tuotteet ovat vaatimustenmukaisia.

2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa C-123/00 (Tribunal de première instance de Bruxelles esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Christina Bellamyä ja English Shop Wholesale SA: ta vastaan⁽¹⁾*(Tavaroiden vapaa liikkuvuus – Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet – Leivän myynti – Elintarvikkeiden mainonta)*

(2001/C 200/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-123/00, jonka Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajina ovat Christina Bellamy ja yksityisoikeudellisella perusteella English Shop Wholesale SA, ennakkoratkaisun EY 28 ja EY 30 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit F. Macken ja J.N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.4.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) EY 28 artiklassa tarkoitettuna määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä on pidettävä sitä, että toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettuun ja kaupan pidettyyn leipään sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa kielletään pitämästä kaupan leipää ja muita leipomotuotteita, joiden suolapitoisuus kuiva-aineen perusteella laskettuna ylittää kahden prosentin enimmäisrajan.

Tällainen lainsäädäntö on omiaan rajoittamaan jäsenvaltioiden välistä kauppaa, eikä sitä voida pitää EY 30 artiklassa tarkoitettulla tavalla perusteltuna kansanterveyden suojelemiseksi.

2) EY 28 artikla ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan merkkituotteella ei saa esittää olevan erityisiä ominaisuuksia, jos kaikilla sen kanssa samankaltaisilla elintarvikkeilla on nämä samat ominaisuudet.

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

3 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-204/97, Portugalin tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Valtiontuet – Tuki väkevien viinien ja tislattujen alkoholijuomien tuottajille – Ranskan tasavallan kansallisten verojen korotuksen yhteydessä myöntämä tuki)**

(2001/C 200/13)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-204/97, Portugalin tasavalta (asiamiehinään L. Fernandes, Â. Seça Neves ja C. Botelho Moniz) jota tukee Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään R. Silva de Lapuerta), vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A.M. Alves Vieira ja D. Triantafyllou), jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja G. Mignot), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan 6.11.1996 tehdyn komission päätöksen, joka koskee Ranskan tasavallan tukia väkevien viinien ja tislattujen alkoholijuomien tuottajille myynninedistämiseen tarkoitettun tuen muodossa sekä tutkimukseen, tekniseen apuun ja investointeihin tarkoitettun tuen muodossa myönnettäviä teknisiä tukia ja jonka lyhennelmä on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 6.3.1997 (EYVL C 70, s. 14), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: kolmannen ja kuudennen jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaostojen puheenjohtajat A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón ja R. Schintgen, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission 6.11.1996 tekemä päätös, joka koskee Ranskan tasavallan tukia väkevien viinien ja tislattujen alkoholijuomien tuottajille myynninedistämiseen tarkoitettun tuen muodossa sekä tutkimukseen, tekniseen apuun ja investointeihin tarkoitettun tuen muodossa myönnettäviä teknisiä tukia, kumotaan.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 212, 12.7.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-76/98 P ja C-77/98 P, Ajinomoto Co., Inc. ja The NutraSweet Company vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾**(Muutoksenhaku – Polkumyynti – Normaaliarvo – Viejän kotimarkkinoilla voimassa oleva patentti – Väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönottamisesta annetun asetuksen väitetyin lainvastaisuuden vaikutus lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottamisesta annetun asetuksen pätevyteen)**

(2001/C 200/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-76/98 P ja C-77/98 P, Ajinomoto Co., Inc., kotipaikka Tokio (Japani), edustajinaan avvocato M. Siragusa, Rechtsanwalt T. Müller-Ibold ja solicitor V. Donaldson, prosessiosoite Luxemburgissa, ja The NutraSweet Company, kotipaikka Deerfield (Yhdysvallat), edustajinaan avocat J.-F. Bellis ja avvocato F. Di Gianni, prosessiosoite Luxemburgissa, joissa valittajat vaativat kahdessa muutoksenhaussa yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja NutraSweet vastaan neuvosto, 18.12.1997 antaman tuomion (Kok. 1997, s. II-2461), vastapuolena: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään G. Houttuin ja S. Marquardt, avustajinaan H.-J. Rabe ja G.M. Berrisch) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään N. Khan), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) Ajinomoto Co., Inc. ja The NutraSweet Company vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvostolle tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 166, 30.5.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-306/98 (High Court of Justice esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food ja Secretary of State for the Environment⁽¹⁾)

(Direktiivi 91/414/ETY – Kasvinsuojeluaineet – Markkinoille saattamista koskeva lupa – Lupahakemuksen tutkiminen – Siirtymäkausi)

(2001/C 200/15)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-306/98, jonka High Court of Justice (Englanti & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, The Queen vastaan Minister of Agriculture, Fisheries and Food ja Secretary of State for the Environment, exparte: Monsanto plc, I Pi Ci SpA:n, Clayton Plant Protection Ltd:n ja British Agrochemicals Association Ltd (BAA):n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1) 8 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 13 artiklan 6 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissechet ja R. Schintgen, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta silloin, kun jäsenvaltio käsittelee saman direktiivin 8 artiklan 2 kohdan perusteella vireille pantua sellaisen geneerisen kasvinsuojeluaineen markkinoillesaattamista koskevaa ensimmäistä lupahakemusta, joka sisältää kyseisen direktiivin liitteen I kuulumatonta tehoainetta, joka on jo ollut kansallisilla markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen, eikä jäsenvaltiolla ole tällöin velvollisuutta arvioida lupahakemusta kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i-v alakohdassa sekä c-f alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 26.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-347/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Belgian kuningaskunta⁽¹⁾)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Sosiaaliturva – Asetus N:o 1408/71 – Asetuksen 13 artiklan 2 kohdan f alakohhta — Jäsenvaltion säännös, jonka mukaan ammattitaudin johdosta maksettavasta etuudesta peritään sosiaaliturvamaksuja edunsaajilta, joiden asuinpaikka ei ole kyseisessä jäsenvaltiossa ja jotka eivät enää kuulu sen sosiaaliturvajärjestelmän piiriin)

(2001/C 200/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-347/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään D. Gouloussis ja P. Hillenkamp) vastaan Belgian kuningaskunta (asiamiehenään A. Snoecx, avustajinaan asianajajat E. Gillet ja G. Vandersanden), jota tukee Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään M. A. Fierstra ja I. van der Steen), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), 13 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se perii myöntämistään ammattitautieläkkeistä 13,07 prosentin henkilökohtaisen maksun eläkkeensaajilta, jotka eivät asu Belgiassa eivätkä enää kuulu Belgian sosiaaliturvajärjestelmän piiriin, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

⁽¹⁾ EYVL C 340, 7.11.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-481/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta⁽¹⁾*(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Kuudes
arvonlisäverodirektiivi – 12 artiklan 3 kohdan a alakohta ja
28 artiklan 2 kohdan a alakohta – Alennettu verokanta)*

(2001/C 200/17)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

*(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-481/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään E. Traversa, jota avustaa avocat N. Coutrelis) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinhän K. Rispal-Bellanger ja S. Seam), jota tukee Suomen tasavalta (asiamiehinhän H. Rotkirch ja T. Pynnä), jossa kantaja vaatii sen toteamista, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 12 artiklan mukaan sille kuuluvia velvoitteita, koska se on antanut ja pitänyt voimassa arvonlisäveroa koskevan lain, jonka mukaan sosiaalivakuutuksen perusteella korvattavia lääkkeitä verotetaan 2,1 prosentin suuruisen verokannan mukaisesti, kun taas muita lääkkeitä verotetaan 5,5 prosentin suuruisen alennetun verokannan mukaisesti, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Suomen tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 48, 20.2.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-28/99 (Rechtbank van eerste aanleg te Gentin
esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jean Versonckia, Ronald
Everaertia ja Édith de Baedtsia vastaan vireillä
olevassa rikosasiassa⁽¹⁾*(Direktiivi 89/592/ETY – Sisäpiirikauppoja koskevat kansalliset säännökset ja määräykset – Jäsenvaltioiden valta antaa ankarampia säännöksiä – Yleisesti sovellettavan kansallisen säännöksen käsite)*

(2001/C 200/18)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

*(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-28/99, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Gent (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajina ovat Jean Verdonck, Ronald Everaert ja Édith de Baedts, ennakkoratkaisun sisäpiirikauppoja koskevien säännösten ja määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/592/ETY (EYVL L 334, s. 30) 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin kuudes jaosto, toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisäpiirikauppoja koskevien säännösten ja määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/592/ETY 6 artikla ei ole esteenä tämän direktiivin säännöksiä ankarampien jäsenvaltion säännösten soveltamiselle, siltä osin kuin kyse on sisäpiiritiedon väärinkäytön kiellosta, mikäli tämän kansallisen lainsäädännön soveltamisessa käytetty sisäpiiritiedon määrittelmä on sisällöltään samanlainen kaikkien tässä lainsäädännössä tarkoitettujen luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden osalta.
- 2) Jos kansalliset säännökset ovat direktiivin 89/592/ETY 6 artiklan vastaisia siksi, että tietyt luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt on nimenomaisesti jätetty sellaisen kiellon soveltamisalan ulkopuolelle, joka on ankarampi kuin tässä direktiivissä säädetty sisäpiiritiedon väärinkäytön kiello, kansallinen tuomioistuin ei saa soveltaa näitä ankarampia säännöksiä mihinkään niistä henkilöistä, joihin näitä säännöksiä voitaisiin soveltaa.

⁽¹⁾ EYVL C 121, 1.5.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-190/00 (Cour d'appel de Paris'n ennakkoratkaisupyynnö), Édouard Balguerie ym. ja société Balguerie ym. vastaan vireillä olevassa rikosasiassa⁽¹⁾

(N:o 4142/87 – Joillekin tavaroille tietyn käyttötarkoituksen vuoksi myönnettävä edullinen tullitariffi – Asetukset N:o 1517/91, N:o 1517/92 ja N:o 1421/93 – Vapautus yhteisen tullitariffin mukaisista autonomisista tulleista – Taatelit)

(2001/C 200/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-190/00, jonka cour d'appel de Paris (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Édouard Balguerie ym. ja société Balguerie ym., ennakkoratkaisun joillekin tavaroille tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävän edullisen tuontitullitariffin soveltamista koskevista edellytyksistä 9 päivänä joulukuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 4142/87 (EYVL L 387, s. 81) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 3.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselama on seuraava:

Nettopainoltaan korkeintaan 11 kilogramma alkuperäispakkauksissa tuotujen taateleiden vapauttaminen yhteisen tullitariffin mukaisista autonomisista tulleista ei ole joillekin tavaroille tietyn käyttötarkoituksen perusteella myönnettävän edullisen tuontitullitariffin soveltamista koskevista edellytyksistä 9 päivänä joulukuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 4142/87, tiettyjen maataloustuotteiden väliaikaisesta vapauttamisesta yhteisen tullitariffin mukaisista autonomisista tulleista 31 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1517/91, 26 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1431/92 ja 7 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1421/93 vastaista.

⁽¹⁾ EYVL C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-152/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 76/464/ETY – Vesiympäristön pilaaminen – Täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 200/20)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-152/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. van Lier, avustajanaan avocat J. Stuyck) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinhään M. A. Fierstra ja C. Wissels), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY (EYVL L 129, s. 23) ja EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan (josta on tullut EY 249 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut kyseisen direktiivin 7 artiklan 1–3 kohtaa asianmukaisesti täytäntöön, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselama on seuraava:

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisen direktiivin 7 artiklan asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä Schelden altaan osalta.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 258, 15.8.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-463/98 (Appeal Commissionersin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Cabletron Systems Ltd vastaan The Revenue Commissioners⁽¹⁾)

(Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Lähiverkossa käytettävien laitteiden tariffiluokittelu – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Asetusten N:o 1638/94 ja N:o 1165/95 pätevyys)

(2001/C 200/21)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-463/98, jonka Appeal Commissioners (Irlanti) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa Cabletron Systems Ltd vastaan The Revenue Commissioners ennakkoratkaisun tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 5 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1638/94 (EYVL L 172, s. 5) ja tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 23 päivänä toukokuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1165/95 (EYVL L 117, s. 15) pätevydestä ja tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön, sellaisena kuin se on muutettuna 14.7.1992 annetulla komission asetuksella N:o 2505/92 (EYVL L 267, s. 1), 10.8.1993 annetulla komission asetuksella N:o 2551/93 (EYVL L 241, s. 1), 20.12.1994 annetulla komission asetuksella N:o 3115/94 (EYVL L 345, s. 1) ja 22.12.1995 annetulla komission asetuksella N:o 3009/95 (EYVL L 319, s. 1), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 5 päivänä heinäkuuta 1994 annettu komission asetus (EY) N:o 1638/94 on mitätön siltä osin kuin sen liitteessä olevissa 1-3 kohdassa kuvatut sovitinimet, linkkisovittimet ja lähinvastaanottimet luokitellaan sen mukaan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8517.
- 2) Tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 23 päivänä toukokuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1165/95 on mitätön siltä osin kuin sen liitteessä olevassa

4 kohdassa kuvatut sovitinkortit luokitellaan sen mukaan nimikkeeseen 8517.

- 3) Laitteet, jotka ovat tiedonsiirtoverkon osia ja jotka voidaan yhdistää keskusyksikköön joko suoraan tai yhden tai useamman muun sellaisen yksikön kautta, jotka on varta vasten luotu tietojenkäsittelyjärjestelmän osiksi, joilla voidaan ottaa vastaan ja välittää tietoa sellaisessa muodossa, jota järjestelmä voi käyttää, ja jotka eivät voi toimia ilman automaattista tietojenkäsittelykonetta, on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471 sekä ennen 1.1.1996 että sen jälkeen.

(¹) EYVL C 71, 13.3.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-144/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta⁽¹⁾)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Kuluttajajohdantien kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY puutteellinen täytäntöönpano)

(2001/C 200/22)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-144/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään P. van Nuffel, avustajinaan advocaat M. van der Woude ja advocaat L. Dommering-van Rongen) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinhään M.A. Fierstra ja J. van Bakel), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut kuluttajajohdantien kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) eikä EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan (josta on tullut EY 249 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut näiden säännösten ja määräysten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, voidakseen taata, että kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohta ja 5 artikla saatetaan täysin osaksi Alankomaiden oikeutta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut tarvittavia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä voidakseen taata, että kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohta ja 5 artikla saatetaan täysin osaksi Alankomaiden oikeutta.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-203/99 (Højesteretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Hellen tasavalta (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 85/374/ETY – Tuotevastuu – Vastuusta vapautumisen edellytykset)

(2001/C 200/23)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-203/99, jonka Højesteret (Tanska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Henning Veedfald vastaan Århus Amtskommune ennakkoratkaisun tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) 7 artiklan a ja c kohdan ja 9 artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY 7 artiklan a kohtaa on tulkittava siten, että turvallisuudeltaan puutteellinen tuote on laskettu liikkeelle silloin, kun tuotteen valmistaja konkreettisen lääkintäpalvelun suorittamisen yhteydessä käyttää sitä ihmisen elimen valmistelemiseen elinsiirtoa varten ja kun elimen kohdistuva vahinko seuraa tästä valmistamisesta.

- 2) Direktiivin 85/374/ETY 7 artiklan c kohtaa on tulkittava siten, että vastuusta vapautumista, joka perustuu siihen, että kyse ei ole taloudellisesta tarkoituksesta tai elinkeinotoiminnasta, ei voida soveltaa silloin, kun kyse on turvallisuudeltaan puutteellisesta tuotteesta, joka on valmistettu konkreettista lääkintäpalvelua varten ja jota on käytetty kyseiseen palveluun, joka on kokonaan rahoitettu julkisista varoista ja josta potilas ei suorita minkäänlaista vastiketta.
- 3) Direktiivin 85/374/ETY 9 artiklaa on tulkittava siten, että lukuun ottamatta aineetonta vahinkoa, jonka korvaaminen riippuu yksinomaan kansallisen oikeuden säännöksistä, ja niitä rajoituksia, jotka aiheutuvat kyseisellä säännöksellä esineen vahingoittumisen osalta säädettyistä poikkeuksista, jäsenvaltio ei voi rajoittaa niitä aineellisen vahingon lajeja, eli kuolemasta aiheutuvaa vahinkoa ja henkilövahinkoa sekä esineen vahingoittumista tai tuhoutumista, jotka on korvattava.
- 4) Kansallisen tuomioistuimen on direktiivin 85/374/ETY nojalla tutkittava, mihin mainituista lajeista asiassa käsiteltävä vahinko kuuluu, eli onko kyseessä direktiivin 9 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan tai 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluva vahinko vai aineeton vahinko, joka mahdollisesti kuuluu kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan. Kansallinen tuomioistuin ei sitä vastoin voi evätä korvausta direktiivin nojalla sillä perusteella, että vaikka vastuuedellytykset muuten täyttyvät, aiheutunut vahinko on luonteeltaan sellainen, että se ei kuulu mihinkään edellä mainituista lajeista.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-223/99 ja C-260/99 (Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Agorà Srl vastaan Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano ja Excelsior Snc di Pedrotti Bruna & C. vastaan Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano ja Ciftat soc. coop. arl (¹)

(Julkiset hankintasopimukset – Hankintaviranomaisen käsite – Julkisoikeudellisen laitoksen käsite)

(2001/C 200/24)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-223/99 ja C-260/99, jotka Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Italia) on saattanut

EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakse tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Agorà Srl vastaan Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano ja Excelsior Snc di Pedrotti Bruna & C. vastaan Ente Autonomo Fiera Internazionale di Milano ja Cifat soc. coop. arl ennakkoratkaisun julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY (EYVL L 209, s. 1) 1 artiklan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Toimintayksikkö,

- jonka toiminnan tarkoituksena on messujen, näyttelyjen ja muiden vastaavien tilaisuuksien järjestäminen,
- joka ei tavoittele voittoa mutta jonka toimintaperiaatteita ovat tuottavuus, tehokkuus ja taloudellisuus ja
- joka toimii kilpailuolosuhteissa,

ei ole julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY 1 artiklan b alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu julkisoikeudellinen laitos.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-258/99 (Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhagen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), BASF AG vastaan Bureau voor de Industriële Eigendom (BIE) (¹)

(Asetus N:o 1610/96 – Kasvinsuojeluaineet – Lisäsuojatodistus)

(2001/C 200/25)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-258/99, jonka Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla

yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakse tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa BASF AG vastaan Bureau voor de Industriële Eigendom (BIE) ennakkoratkaisun kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1610/96 (EYVL L 198, s. 30) 1 ja 3 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissechet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kasvinsuojeluaineiden lisäsuojatodistuksen käyttöön ottamisesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1610/96 3 artiklassa tarkoitettu tuotteen käsite sisältää haitallisiin eliöihin tai kasveihin, kasvin osiin tai kasvituotteisiin yleisesti tai erityisesti vaikuttavat kemialliset alkuaineet ja niiden yhdisteet luonnollisessa olomuodossaan tai teollisesti valmistettuina, mukaan lukien valmistusmenetelmässä väistämättä syntyvät epäpuhtaudet.
- 2) Kaksi tuotetta, jotka eroavat toisistaan ainoastaan niiden sisältämän aktiivisen kemiallisen yhdisteen ja epäpuhtauksien suhteen osalta siten, että toinen tuote sisältää prosentuaalisesti enemmän kyseistä kemiallista yhdistettä, on katsottava asetuksen N:o 1610/96 3 artiklassa tarkoitetuksi yhdeksi ja samaksi tuotteeksi.
- 3) Se, että sellaiselle kasvinsuojeluaineelle, jonka aktiivisen kemiallisen yhdisteen ja epäpuhtauksien suhde on eri kuin aikaisemman kasvinsuojeluaineen aktiivisen kemiallisen yhdisteen ja epäpuhtauksien välinen suhde, on saatava uusi markkinoille saattamista koskeva lupa, ei ole merkityksellinen päätettäessä siitä, ovatko näistä kasvinsuojeluaineista koostuvat tuotteet samoja vai eivät.
- 4) Kaikki asetuksen N:o 1610/96 3 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa olevat edellytykset eivät ole missään tapauksessa täyttyneet, jos tuote, joka on kasvinsuojeluaineena valmistettu patentoidun menetelmän avulla ja jolle on myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa, eroaa tuotteesta, jolle on aiemmin myönnetty kasvinsuojeluaineena markkinoille saattamista koskeva lupa, ainoastaan sen aktiivisen kemiallisen yhdisteen ja tuotteeseen sisältyvien epäpuhtauksien välisen suhteen osalta siten, että ensiksi mainittu tuote sisältää prosentuaalisesti enemmän kyseistä yhdistettä kuin toinen tuote, ja jos tämä menetelmäpatentti on ilmoitettu peruspatentiksi.

(¹) EYVL C 265, 18.9.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-288/99 (Hessisches Finanzgericht, Kassel (Saksa), esittämä ennakkoratkaisupyyntö), vauDe Sport GmbH & Co. KG, aiemmin vauDe Sport Albrecht von Dewitz, vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Lasten kantorinkka)

(2001/C 200/26)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-288/99, jonka Hessisches Finanzgericht, Kassel (Saksa), on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa vauDe Sport GmbH & Co. KG, aiemmin vauDe Sport Albrecht von Dewitz, vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz ennakkoratkaisun yhdistetyn nimikkeistön tulkinnasta, sellaisena kuin kyseinen nimikkeistö on tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteiden I ja II muuttamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 802/80 kumoamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1359/95 (EYVL L 142, s. 1) liitteessä I, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteiden I ja II muuttamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 802/80 kumoamisesta 13 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1359/95 liitteessä I, on tulkittava siten, että lasten kantorinkaksi kutsuttu tuote, joka on tarkoitettu siihen, että istuvaan asentoon asetettua lasta kannetaan aikuisen selässä, ja joka olennaisilta osin koostuu alumiiniputkista tehdystä kantokehuksesta ja tekokuutua olevista yhteenommelluista kangaskappaleista valmistetusta lastenistuimesta, joka on pehmustettu sivuilta sekä lapsen pään korkeudelta ja jossa on kiinnityshihnat, pehmustetut kantohihnat ja vatsan ympäri menevä tekstiiliainetta oleva vyö sekä istuimen alla säilytyspaikka pienehköille esineille, kuuluu tariffinimikkeeseen 6307.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-389/99 (Rovaniemen hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Sulo Rundgren⁽¹⁾

(Sosiaaliturva – Eläkkeensaajan velvollisuus suorittaa sosiaaliturvamaksuja, kun hän on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon ennen asetusten N:o 1408/71 ja N:o 1612/68 voimaantuloa – Asuinvaltion oikeus periä sosiaaliturvamaksuja toisen jäsenvaltion suorittamista vanhuus- ja työkyvyttömyysetuuksista – Vaikutukset, joita on pohjoismaisen sosiaaliturvasopimuksen mukaisella vastavuoroisella luopumisella sairaus- ja äitiysetuuksista aiheutuvien kustannusten korvaamisesta)

(2001/C 200/27)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-389/99, jonka Rovaniemen hallinto-oikeus (Suomi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä asiassa, jonka on saattanut kansallisessa tuomioistuimessa vireille Sulo Rundgren, ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 useiden säännösten tulkinnasta, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajantasaistettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6), sellaisena kuin tämä oli viimeksi muutettuna tosiseikkojen tapahtumahetkellä voimassa olleella 22.12.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3096/95 (EYVL L 335, s. 10), sekä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) ja EY:n perustamissopimuksen 6 ja 48 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 12 ja EY 39 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Wathelet, D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin tämä oli viimeksi muutettuna tosiseikkojen tapahtumahetkellä voimassa olleella 22.12.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3096/95, sovelletaan henkilöön, joka tämän asetuksen tullessa voimaan jäsenvaltiossa

- asui tässä valtiossa mutta ei työskennellyt siellä ja sai eläkkeellä olevana virkamiehenä eläkettä toisesta jäsenvaltiosta ja
- johon sovellettiin asuinvaltiossaan sellaisia säädöksiä, joilla säännellään niitä sosiaaliturvan aloja, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

Työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1612/68 ei sen sijaan periaatteessa sovelleta henkilöön, joka on muuttanut jäsenvaltiosta, jossa hän oli lopettanut työskentelyn, jäsenvaltioon, jossa hän ei työskentele eikä hae työtä.

- 2) Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin tämä on muutettuna asetuksella N:o 3096/95, 28 a artiklaan sisältyvää ilmaisua ”oikeutta eläkkeeseen ei ole” on tulkittava siten, että ilmaisulla tarkoitetaan tilannetta, jossa henkilölle ei tosiasiallisesti makseta Suomen lainsäädännön mukaisen kansaneläkkeen kaltaista asumiseen perustuvaa eläkettä eikä ansiotyöhön perustuvaa, tämän henkilön asuinmaana olevan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti myönnettävää eläkettä, eikä tässä yhteydessä ole tarpeen tutkia, olisiko kyseisellä henkilöllä ollut periaatteellinen oikeus näihin eläkkeisiin.
- 3) Asetuksesta N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin tämä on muutettuna asetuksella N:o 3096/95, ilmenevä ja kyseisen asetuksen 33 artiklassa erityisesti ilmaistu yleinen periaate, jonka mukaan eläkkeensaajalta ei voida pelkän jäsenvaltiossa asumisen perusteella periä pakollisia vakuutusmaksuja sellaisista etuuksista aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, joista jonkin toisen jäsenvaltion laitos vastaa, on esteenä sille, että jäsenvaltio, jonka alueella eläkkeensaaja asuu, perii eläkkeensaajalta lainsäädäntönsä mukaisesti maksuja tai vastaavia suorituksia vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyys-etuuksien kustantamiseksi, kun edunsaaja saa vastaavaa tarkoitusta varten etuuksia, joiden kustannuksista vastaa eläkkeiden osalta toimivaltaisen jäsenvaltion laitos.
- 4) Asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin tämä on muutettuna asetuksella N:o 3096/95, 28 a artiklan ja 33 artiklan 2 kohdan tulkinnan kannalta merkitystä ei ole sillä seikalla, että Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta ovat sopineet asetuksen N:o 1408/71 36 artiklan 3 kohdan ja pohjoismaisen sosiaaliturvasopimuksen 23 artiklan mukaisesti, että ne luopuvat vastavuoroisesti jäsenvaltion laitoksen toisen jäsenvaltion laitoksen puolesta suorittamista luontoisuuksista aiheutuvien kustannusten korvaamisesta.

(¹) EYVL C 6, 8.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-444/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 92/106/ETY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 200/28)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-444/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Wolfcarius ja S. Dragone), vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan O. Fiumara), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY (EYVL L 368, s. 38) ja erityisesti sen 2 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa yhdistettyjä kuljetuksia koskevan lupa- ja kiintiöjärjestelmän, vaikka se onkin muuttanut erityisluvat yleisluviksi, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY 2 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa yhdistettyjä kuljetuksia koskevan lupa- ja kiintiöjärjestelmän, vaikka se onkin muuttanut erityisluvat yleisluviksi.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 34, 5.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-285/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta⁽¹⁾*(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 89/48/ETY määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti – Sellaisten tutkintotodistusten tunnustaminen, jotka antavat oikeuden psykologin ammatin harjoittamiseen)*

(2001/C 200/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-285/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään B. Mongin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinä J.-F. Dobelle ja C. Bergeot-Nunes), jossa kantaja vaatii sen toteamista, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL 1989, L 19, s. 16) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut erityissääntelyä, joka koskisi sellaisten tutkintotodistusten tunnustamista, jotka antavat oikeuden psykologin ammatin harjoittamiseen, ja jolla pantaisiin psykologin ammatin osalta täytäntöön tämä direktiivi, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY (EYVL 1989, L 19, s. 16) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut erityissääntelyä, joka koskisi niiden tutkintotodistusten tunnustamista, jotka antavat oikeuden psykologin ammatin harjoittamiseen, ja jolla pantaisiin psykologin ammatin osalta täytäntöön tämä direktiivi.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 259, 9.9.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

15 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-34/99 (House of Lordsin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Commissioners of Customs & Excise vastaan
Primback Ltd⁽¹⁾*(Arvonlisävero – Kuudes arvonlisäverodirektiivi 77/388/ETY – Veron peruste – Vähittäismyyjä myy tavaroita luotolla – Muun kuin myyjän ostajalle antama kuluton luotto – Rahoitusyhtiö suorittaa myyjälle tavarannuorppahintaa pienemmän summan)*

(2001/C 200/30)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-34/99, jonka House of Lords (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Commissioners of Customs & Excise vastaan Primback Ltd ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, L. Sevón, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 15.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan on tulkittava siten, että kun kyse on seuraavanlaisesta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta

- vähittäismyyjä myy tavaroita ilmoittamaansa ja ostajalta laskuttamaansa hintaa vastaan, joka on sama riippumatta siitä, maksaako tämä käteisellä vai luotolla
- ostajan niin pyytäessä tavaroiden osto rahoitetaan tälle korottomalla luotolla, jonka myöntää myyjästä erillään oleva rahoitusyhtiö

- rahoitusyhtiö sitoutuu ostajaa kohtaan suorittamaan tämän puolesta myyjälle viimeksi mainitun ilmoittaman ja laskuttaman kauppahinnan
- rahoitusyhtiö suorittaa tosiasiallisesti myyjälle tämän kanssa tehtyjen sopimusten yhteydessä, joista ostajalla ei ole tietoa, ilmoitettua ja laskutettua hintaa pienemmän summan
- ostaja maksaa rahoitusyhtiölle takaisin ilmoitetun ja laskutetun kauppahinnan suuruisen summan,

arvonlisäveron perusteena kyseisen kaupan osalta on ostajan maksama summa kokonaisuudessaan.

(¹) EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-449/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ym.* (¹)

(Muutoksenhaku – Kantelun hylkäävä päätös – Kilpailu – Postipalvelut – Edelleenpostitus)

(2001/C 200/31)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-449/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC)*, kotipaikka Geneve (Sveitsi), edustajinaan avocat E. Morgan de Rivery, avocat J. Derenne ja avocat M. Cunningham, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-110/95, *IECC vastaan komissio*, 16.9.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-3605) kumoamista, valittajan vastapuolena ja muina osapuolena Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Wiedner, avustajanaan N. Forwood), *La Poste* (edustajanaan avocat H. Lehman), *Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja The Post Office*, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat A. La Pergola ja M. Wathelet sekä tuomarit J.-P. Puissechet, P. Jann, L. Sevón, N. Colneric, S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: D. Louterman-Hubeau, on 17.5.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *International Express Carriers Conference (IECC)* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 48, 20.2.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

17 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-450/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ym.* (¹)

(Muutoksenhaku – Kantelun hylkäävät päätökset – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Postipalvelut – Edelleenpostitus)

(2001/C 200/32)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-450/98 P, *International Express Carriers Conference (IECC)*, kotipaikka Geneve (Sveitsi), edustajinaan avocat E. Morgan de Rivery, avocat J. Derenne ja avocat M. Cunningham, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-133/95 ja T-204/95, *IECC vastaan komissio*, 16.9.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-3645) kumoamista siltä osin kuin se koskee asiaa T-204/95 ja asian T-133/95 78-83 kohtaa, valittajan vastapuolena ja muina asianosaisina: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K. Wiedner, avustajanaan N. Forwood), *Deutsche Post AG* (edustajanaan Rechtsanwalt D. Schroeder), *Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta*, *The Post Office* ja *La Poste*, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat A. La Pergola ja M. Wathelet sekä tuomarit J.-P. Puissechet, P. Jann, L. Sevón, N. Colneric, S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on 17.5.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *International Express Carriers Conference (IECC)* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 48, 20.2.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

17 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-119/99 (Tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hewlett Packard BV vastaan Directeur général des douanes et droits indirects⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi – Yhdistetty nimikkeistö – Sellaisen monitoimisen laitteen luokittelu, joka on yhtä aikaa kirjoitin, kopiolaite, telekopiolaite ja skanneri – Pääasiallinen toiminto – Komission asetuksen N:o 2184/97 pätevyys)

(2001/C 200/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-119/99, jonka tribunal d'instance du VIIe arrondissement de Paris (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Hewlett Packard BV vastaan Directeur général des douanes et droits indirects ennakkoratkaisun tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 3 päivänä marraskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2184/97 (EYVL L 299, s. 6) liitteessä olevan 3 kohdan pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 17.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Ennakkoratkaisupyyntöön tutkinnassa ei ole ilmennyt mitään sellaista, mikä vaikuttaisi tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 3 päivänä marraskuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2184/97 liitteessä olevan 3 kohdan pätevyteen.

⁽¹⁾ EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

17 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-159/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 79/409/ETY – Luonnonvaraisten lintujen suojelu – Tutkittavaksi ottaminen)

(2001/C 200/34)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-159/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään P. Stancanelli) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajinaan P. G. Ferri ja M. Fiorilli), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan,

- koska se on antanut säännösten, jossa sallitaan kolmen lintulajin (*Passer italiae*, *Passer montanus* ja *Sturnus vulgaris*) pyydystäminen ja hallussapito luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1) 5 ja 7 artiklan ja liitteen II säännösten vastaisesti, ja säätänyt, että tätä säännöstöä sovelletaan yleisenä ja pysyvänä poikkeuksena mainitun direktiivin 9 artiklan säännösten vastaisesti, mikä lisäksi luo oikeudellisen epävarmuuden tilan, joka ei ole hyväksyttävissä, ja
- koska se on antanut sellaisen säännösten direktiivissä 79/409 säädettyihin kieltoihin sovellettavia poikkeuksia koskevista edellytyksistä ja poikkeuksien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joka ei täysin vastaa direktiivin 9 artiklassa asetettuja vaatimuksia, erityisesti siltä osin kuin on kysymys tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyistä poikkeusten perusteista,

yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 17.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut säännösten, jossa sallitaan lintulajien *Passer italiae*, *Passer montanus* ja *Sturnus vulgaris* pyydystäminen ja hallussapitäminen direktiivin 5 ja 7 artiklan ja liitteen II säännösten vastaisesti.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

17 päivänä toukokuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-322/99 ja C-323/99, Finanzamt Burgdorf vastaan Hans-Georg Fischer (C-322/99) ja Finanzamt Düsseldorf-Mettmann vastaan Klaus Brandenstein (C-323/99) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 5 artiklan 6 kohta ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohta – Liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran ottaminen omaan käyttöön – Verottaminen, jos tavaran tai sen ainesosien ostohintoihin sisältyvä arvonlisävero on saatu vähentää – Omaan käyttöön otetun tavaran ainesosien käsite)

(2001/C 200/35)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-322/99 ja C-323/99, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Finanzamt Burgdorf vastaan Hans-Georg Fischer (C-322/99) ja Finanzamt Düsseldorf-Mettmann vastaan Klaus Brandenstein (C-323/99) ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston

puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkkamies H. A. Rühl, on antanut 17.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kun verovelvollinen ottaa liiketoimintansa piiristä omaan käyttöönsä tavaran (tässä tapauksessa ajoneuvon), jonka ostohintaan sisältyvä arvonlisävero hän ei ole saanut vähentää ja johon on sen hankinnan jälkeen kohdistettu töitä, joiden osalta vähennys on tehty, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti omaan käyttöön ottamisesta on suoritettava arvonlisävero vain vähennykseen oikeuttaneiden ainesosien osalta; tältä osin ainesosina pidetään osia, jotka ovat lopullisesti menettäneet erilliset fyysiset ja taloudelliset ominaispiirteensä, kun ne on liitetty ajoneuvoon tämän ostamisen jälkeen, ja nämä osien hankintaan liittyvät tavaroiden luovutukset ovat pysyvästi lisänneet tavaran arvoa niin, ettei tätä arvon lisäystä ole täysin kulutettu ennen omaan käyttöön ottamista.

- 2) Jos kyse on kuudennen direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettusta verollisesta omaan käyttöön ottamisesta ja omaan käyttöön on otettu sellainen tavara (tässä tapauksessa ajoneuvo)

— joka on hankittu niin, ettei verovelvollisella ole ollut oikeutta arvonlisäveron vähentämiseen, ja

— johon on kohdistettu töitä, joiden osalta verovelvollisella on ollut oikeus arvonlisäveron vähentämiseen ja joissa tavarahan on liitetty ainesosia,

kuudennen direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohdassa tarkoitettuna veron perusteena on saman direktiivin 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuina ainesosina pidettävien, ajoneuvoon liitettyjen tavaroiden hinta omaan käyttöön ottamisen hetkellä.

- 3) Jos tavaran (tässä tapauksessa ajoneuvon) ostamisen jälkeen suoritetuista töistä, joiden ostohintaan sisältyvä arvonlisävero on saatu vähentää, ei ole suoritettava arvonlisäveroa kuudennen direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti omaan käyttöön ottamisen yhteydessä, näiden töiden osalta suoritettuja arvonlisäverovähennyksiä on oikaistava tämän direktiivin 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, mikäli näiden töiden arvoa ei ole täysin kulutettu verollisen liiketoiminnan piirissä ennen ajoneuvojen siirtämistä yksityisomaisuuteen.

(¹) EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

17 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-340/99 (Tribunale civile di Genova esittämä ennakkoratkaisupyyntö), TNT Traco SpA vastaan Poste Italiane SpA⁽¹⁾)

(EY:n perustamissopimuksen 86 ja 90 artikla (joista on tullut EY 82 ja EY 86 artikla) – Postipalvelut – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan sellaisten pikälähetyspalveluja tarjoavien toimijoiden, joiden hoidettavaksi ei ole annettu yleispalveluja, on maksettava postimaksua, jota normaalisti peritään yleispalveluista – Kyseisestä postimaksusta saatavien tulojen siirtäminen yhtiölle, jolla on yksinoikeus hoitaa yleispalveluja)

(2001/C 200/36)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-340/99, jonka Tribunal civile di Genova (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa TNT Traco SpA vastaan Poste Italiane SpA, aiemmin Ente Poste Italiane, ym., ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 86 ja 90 artiklan (joista on tullut EY 82 ja EY 86 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 17.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 86 ja 90 artikla (joista on tullut EY 82 ja EY 86 artikla) yhdessä tulkittuina estävät sen, että jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa annetaan yksinoikeudella postin yleispalvelu yksityisen yrityksen hoidettavaksi, edellytetään, että kaikkien muiden taloudellisten toimijoiden, joiden hoidettavaksi ei ole annettu yleispalvelua, on pikälähetyspalveluja tarjotessaan suoritettava yleispalvelusta vastaavalle yritykselle normaalia kirjelmaksua vastaavaa postimaksua, jos se on omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, paitsi jos voidaan näyttää, että tästä maksusta saatavat tulot ovat välttämättömiä, jotta kyseinen yritys voi taata yleispalvelun tyydyttävissä taloudellisissa olosuhteissa ja jos kyseisen yrityksen on suoritettava sama maksu sen tarjotessa yleispalveluun kuulumatonta pikälähetyspalvelua.

- 2) Tätä näyttöä voidaan esittää kyseisen jäsenvaltion kansallisessa oikeusjärjestyksessä annettujen menettelysääntöjen mukaisesti, edellyttäen, että nämä menettelysäännöt eivät kuitenkaan saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia oikeussuojakeinoja, eikä niillä saa tehdä yhteisön oikeudessa myönnettyjen oikeuksien käyttämistä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.

⁽¹⁾ EYVL C 352, 4.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä toukokuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-122/99 P ja C-125/99 P, D ja Ruotsin kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾)

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kotitalouslisä – Naimisissa oleva virkamies – Ruotsin oikeuden mukainen rekisteröity kumppanuussuhde)

(2001/C 200/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-122/99 P ja C-125/99 P, D, Euroopan unionin neuvoston virkamies, kotipaikka Arvika (Ruotsi), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis, G.-F. Parmentier ja V. Peere, ja Ruotsin kuningaskunta (asiamiehenään L. Nordling), joita tukevat Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään J. Molde) ja Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehenään M. A. Fierstra ja J. van Bakel), joissa valittajat vaativat muutoksenhaussaansa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-264/97, D vastaan neuvosto, 28.1.1999 antaman tuomion (Kok. H. 1999, s. I-A-1 ja II-1) kumoamista, vastapuolena: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään M. Bauer ja E. Karlsson), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 31.1.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitukset hylätään.
- 2) *D ja Ruotsin kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhteisvastuullisesti.*
- 3) *Tanskan kuningaskunta ja Alankomaiden kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

31 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-283/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Työntekijöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Yksityiset turva-alan toiminnot – Yksityiset turva-alan yritykset ja valantehneet vartijat – Kansalaisuusedellytys)

(2001/C 200/38)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-283/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään aluksi A. Aresu ja M. Patakia ja sittemmin E. Traversa ja M. Patakia) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan aluksi P. G. Ferri ja sittemmin F. Quadri), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 48, 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 39, EY 43 ja EY 49 artikla) mukaisia veloitteitaan, koska se on säätänyt, että

- yksityisiä turva-alan toimintoja, mukaan luettuina irtaimistojen ja kiinteistöjen valvonta ja vartiointi, voivat harjoittaa Italian alueella luvan saatuaan vain sellaiset yksityiset turva-alan liikkeet, jotka ovat kansallisuudeltaan italialaisia,
- vain asianomaisen luvan saaneet Italian kansalaiset voivat toimia valantehneinä vartijoina,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari), L. Sevón, S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 31.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) *Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 48, 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 39, EY 43 ja EY 49 artikla) mukaisia veloitteitaan, koska se on säätänyt, että*
 - yksityisiä turva-alan toimintoja, mukaan luettuina irtaimistojen ja kiinteistöjen valvonta ja vartiointi, voivat harjoittaa Italian alueella luvan saatuaan vain sellaiset yksityiset turva-alan yritykset, jotka ovat kansallisuudeltaan italialaisia,
 - vain asianomaisen luvan saaneet Italian kansalaiset voivat toimia valantehneinä vartijoina.
- 2) *Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2001

asiassa C-479/99 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), CBA Computer Handels- und Beteiligungs GmbH, aiemmin VOBIS Microcomputer vastaan Hauptzollamt Aachen (¹)

(Yhteinen tullitariffi – Tariffinimikkeet – Tietokoneiden äänikorttien tariffiluokittelu – Luokittelu yhdistettyyn nimikkeistöön – Asetusten N:o 1153/97 ja N:o 2086/97 pätevyys)

(2001/C 200/39)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-479/99, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa CBA Computer Handels- und Beteiligungs GmbH, aiemmin VOBIS Microcomputer AG, vastaan Hauptzollamt Aachen ennakkoratkaisun tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87,

sellaisena kuin se on muutettuna 24 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1153/97 (EYVL L 168, s. 35), liitteessä 1 olevien yhdistetyn nimikkeistön nimikkeiden 8471, 8473 ja 8543 tulkinnasta ja asetuksen N:o 2658/87 liitteen 1 muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1997 annettujen komission asetusten N:o 1153/97 ja N:o 2086/97 (EYVL L 312, s. 1) pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sevón ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 7.6.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sellaiset elektroniset integroidut piirit, joiden avulla automaattiset tietojenkäsittelykoneet ja niiden yksiköt käsittelevät äänisignaaleja (äänikortit), on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8471, sellaisena kuin se on tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1153/97.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

29 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-86/99 (VAT and Duties Tribunalin, London, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Freemans plc vastaan Commissioners of Customs & Excise⁽¹⁾)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Veron peruste – Hyvitys, joka toteutuu liiketoimen suorittamishetkellä – Liiketoimen suorittamisen jälkeen myönnettävä hinnanalennus)

(2001/C 200/40)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-86/99, jonka VAT and Duties Tribunal, London (Yhdistynyt kuningaskunta), on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Freemans plc vastaan Commissioners of Customs & Excise ennakkorat-

kaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan b alakohdan ja 11 artiklan C kohdan 1 alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, R. Schintgen, F. Macken ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 29.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 3 alakohdan b alakohtaa ja 11 artiklan C kohdan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että postimyyntiluettelon perusteella postimyyntillä asiakkaalle tämän omaan käyttöön luovutettujen tavaroiden osalta silloin, kun luovuttaja myöntää asiakkaalle hyvitystä myyntiluettelon mukaisesta hinnasta ja erillistä tiliä hyvitetään asiakkaan hyväksi tämän hyvityksen määrällä sillä hetkellä, kun asiakas suorittaa luovuttajalle kuukausittaisia maksueriä, ja kun asiakas voi tällöin nostaa tai käyttää muulla tavalla välittömästi tämän hyvityksen, veron perusteena on asiakkaalle myytyjen tavaroiden myyntiluettelon mukainen täysi hinta, josta vähennetään vastaavasti tämän hyvityksen määrä sillä hetkellä, kun asiakas nostaa tai käyttää muulla tavalla tämän hyvityksen.

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

29 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-263/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta⁽¹⁾)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Sijoitustautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Toimiminen kuljetusliikenteen asiantuntijana)

(2001/C 200/41)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-263/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään aluksi A. Aresu ja M. Patakia ja sittemmin M. Patakia ja

G. Bisogni) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan O. Fiumara), jossa kantaja vaatii sen vahvistamista, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 43 ja EY 49 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on rajoittanut mahdollisuuksia toimia kuljetusliikenteen asiantuntijana, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, R. Schintgen (esittelevä tuomari), N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 29.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 43 ja EY 49 artikla) mukaisia velvoitteitaan, koska se on 8.8.1991 annetussa laissa nro 264/91 (legge 8 agosto 1991, n° 264, disciplina dell'attività di consulenza per la circolazione dei mezzi di trasporto) edellyttänyt, että kuljetusliikenteen asiantuntijana toimimista varten on seuraamusten uhalla hankittava hallinnollinen lupa, ja koska se on asettanut tämän luvan saannin edellytykseksi sen, että muiden jäsenvaltioiden kansalaisten on asuttava Italiassa ja annettava vakuus.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

Bologna (Italia), Sadam Castiglione SpA, kotipaikka Bologna, Sadam Abruzzo SpA, kotipaikka Bologna, Zuccherificio del Molise SpA, kotipaikka Termoli (Italia), Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (SFIR), kotipaikka Cesena (Italia), edustajinaan avvocato V. Cerulli Irelli, avvocato G. Pittalis ja avvocato G. Fanzini, jossa valittajat vaativat muutoksenhausaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-39/98, Sadam Zuccherifici ym. vastaan neuvosto, 8.12.1998 antaman määräyksen (Kok. 1998, s. II-4207), sellaisena kuin se on oikaistuna 29.1.1999 annetulla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista, vastapuolena: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery ja I. Díez Parra), yhteisöjen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 31.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Sadam Zuccherifici, divisione della SECI – Società Esercizi Commerciali Industriali SpA, Sadam Castiglione SpA, Sadam Abruzzo SpA, Zuccherificio del Molise SpA ja Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (SFIR) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

31 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-41/99 P, Sadam Zuccherifici, divisione della SECI – Società Esercizi Commerciali Industriali SpA vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Muutoksenhaku – Sokeri – Asetus N:o 2613/97 – Sokerijuuriikkaan tuottajille myönnettävät tuet – Poistaminen – Markkinointivuosi 2001/2002 – Kumoamiskanne – Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt – Tutkimatta jättäminen)

(2001/C 200/42)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-41/99 P, Sadam Zuccherifici, divisione della SECI – Società Esercizi Commerciali Industriali SpA, kotipaikka

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

31 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-43/99, Ghislain Leclere ja Alina Deaconescu vastaan Caisse nationale des prestations familiales (¹)

(Asetukset (ETY) N:o 1408/71 ja (ETY) N:o 1612/68 – Luxemburgissa myönnettävät äitiys- ja synnytysavustus ja kotihoidontuki – Asumisedellytys – Sellaisen eläkkeensaajan oikeudet, joka ei asu eläkkeen osalta toimivaltaisessa jäsenvaltiossa – Perhevastukset ja perhe-etuudet – Työntekijän ja sosiaalisen edun käsitteet)

(2001/C 200/43)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-43/99, jonka Conseil supérieur des assurances sociales (Luxemburg) on saattanut EY:n perustamissopimuksen

177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ghislain Leclere ja Alina Deaconescu vastaan Caisse nationale des prestations familiales ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja 51 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 42 artikla), sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kun se on 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997 L 28, s. 1) muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, 1 artiklan u kohdan, 10 a, 73 ja 77 artiklan ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) 7 artiklan tulkinnasta sekä asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kun se on asetuksella N:o 118/97 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, 1 artiklan u kohdan i alakohdan ja 10 a, 73 ja 77 artiklan sekä liitteiden II ja II a pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann ja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), P. Jann, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: osastopäällikkö D. Lousterman-Hubeau, on antanut 31.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) *Kansallisen tuomioistuimen esittämää ensimmäistä kysymystä tarkasteltaessa ei ole voitu havaita seikkoja, jotka asettaisivat kyseenalaiseksi sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, 1 artiklan u kohdan i alakohdan ja liitteen II pätevyden siltä osin kuin niissä sallitaan asumisedellytyksen asettaminen Luxemburgissa ennen synnytyä maksettavan ja varsinaisen synnytyssavustuksen myöntämiselle.*
- 2) *Asetuksen n:o 1408/71, sellaisena kuin se on asetuksella N:o 118/97 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, liite II a ei ole pätevä siltä osin kun sen I. Luxemburg -kohdan b alakohdassa mainitaan Luxemburgissa myönnettävä äitiysavustus.*
- 3) *Luxemburgissa myönnettävän kotihoidontuen kaltainen avustus ei kuulu perheavustuksiin, jotka suoritetaan asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on asetuksella N:o 118/97 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, 77 artiklan nojalla vanhuus-, työkyvyttömyys- tai tapaturma- tai ammattitautieläkettä saaville henkilöille siitä riippumatta, minkä jäsenvaltion alueella he asuvat.*
- 4) *Työkyvyttömyyseläkkeen saajalla ei ole asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on asetuksella N:o 118/97 muutettuna ja ajan tasalle saatettuna, 73 artiklan perusteella oikeutta muihin perhe-etuuksiin kuin tämän asetuksen 77 artiklassa tarkoitettuihin perheavustuksiin.*

- 5) *Työkyvyttömyyseläkkeen saaja, joka asuu jossakin muussa kuin eläkkeen maksavassa jäsenvaltiossa, ei ole asetuksen työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen N:o 1612/68 7 artiklassa tarkoitettu työntekijä ja hänellä voi olla oikeus työntekijäasemaan liittyviin oikeuksiin ainoastaan aikaisemman työsuhteen perusteella.*

(¹) EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(viides jaosto)

26 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-165/99, Itävallan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Kanteen esittäminen myöhässä – Tutkimatta jättäminen)

(2001/C 200/44)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-165/99, Itävallan tasavalta (asiamiehenään H. Dossi, avustajaan M. Schütte) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä V. Kreuzschatz ja D. Triantafyllou), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa komission 3.2.1999 tekemän päätöksen 1999/779/EY, joka koskee Itävallan paikanpäällä suoramyynninä kuluttajille myytävien viinien ja muiden käymisen avulla valmistettävien juomien vapauttamisella juomaverosta myöntämää valtiontukea (EYVL L 305, s. 27), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sevón ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 26.10.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

6 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-252/00 (Conseil mixte d'appel d'expression française de l'ordre des médecins vétérinairesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Jean-Michel Vandeweerdia vastaan aloitettu kurinpitomenettely⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkimatta jättäminen)

(2001/C 200/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-252/00, jonka Conseil mixte d'appel d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen Jean-Michel Vandeweerdia vastaan aloitetussa kurinpitomenettelyssä ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan (josta on tullut EY 81 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodrigues Iglesias sekä jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann (esittelevä tuomari), A. M. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schingten, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.12.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Conseil mixte d'appel d'expression française de l'ordre des médecins vétérinairesin 10.6.2000 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kuudes jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-39/00 P, Service pour le groupement d'acquisitions SARL (SGA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – Muutoksenhaku – Laiminlyönti-, kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Valitus, joka osittain ei selvästi täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja joka osittain on ilmeisen perusteeton)

(2001/C 200/46)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-39/00 P, Service pour le groupement d'acquisitions SARL (SGA), Ranskan oikeuden mukaan perustettu selvitystilaissa oleva yhtiö, kotipaikka Istres (Ranska), edustajanaan asianajaja J.-C. Fourgoux, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto P. Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-189/95, T-39/96 ja T-123/26, SGA vastaan komissio, 13.12.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-3587), ja jossa valittajan vastapuolena on: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään G. Marengo ja F. Siderey-Garnier), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.12.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Service pour le groupement d'acquisitions SARL (SGA) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(toinen jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-44/00 P, Société de distribution mécanique et d'automobiles SA (Sodima) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Kilpailu – Autojen jälleenmyynti – Kantelu – Laiminlyönti-, kumoamis- ja vahingonkorvauskanne – Tutkimatta jättäminen – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2001/C 200/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-44/00 P, Société de distribution mécanique et d'automobiles SA (Sodima) selvitystilassa, kotipaikka Istres (Ranska), edustajanaan asianajaja J.C. Fourgoux, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto P. Schiltz, 4 rue Béatrix de Bourbon, valittajana, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-190/95 ja T-45/96, Sodima vastaan komissio, 13.12.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-3617) kumoamista, vastapuolena Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään: G. Marenco ja F. Siredey-Garnier), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13 joulukuuta 2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Société de distribution mécanique et d'automobiles SA (Sodima) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-87/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Eliana Fasciolo⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/48)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-87/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Eliana Fasciolo ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipolittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-88/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Umberto Merlo⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/49)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-88/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Umberto Merlo ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipolittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-89/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Patrizia Caffarelli⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/50)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-89/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Patrizia Caffarelli ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipolittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-90/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Chiara Picerno⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/51)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-90/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Chiara Picerno ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipoliittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

(¹) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-91/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Gianluca Barrese ja Andrea De Sanctis⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/52)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-91/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Gianluca Barrese ja Andrea De Sanctis ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipoliittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

(¹) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-92/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Giovanni Giachetto⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/53)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-92/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Giovanni Giachetto ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipolittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

(1) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-93/98 (Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Questore di Genova vastaan Francesco Amato⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/54)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-93/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Genova vastaan Francesco Amato ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipolittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

(1) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-51/99 (Tribunale amministrativo regionale per la Basilicata esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Massimo Triumbari vastaan Questore di Potenza⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Kysymys, joka on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 200/55)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-51/99, jonka Tribunale amministrativo regionale per la Basilicata (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Massimo Triumbari vastaan Questore della provincia di Potenza, jota tukevat Ministro delle Finanze ja Ministro dell'Interno ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimukseen sisältyvien, palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.12.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

EY:n perustamissopimukseen sisältyvät, palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat määräykset eivät estä sellaista Italian lainsäädännön kaltaista kansallista lainsäädäntöä, jossa tietyille oikeushenkilöille varataan oikeus järjestää vedonlyöntiä urheilutapahtumien yhteydessä, jos tämä lainsäädäntö voidaan perustella sellaisin sosiaalipoliittisin tavoittein, joiden tarkoituksena on tällaisesta toiminnasta aiheutuvien haitallisten vaikutusten rajoittaminen, ja jos nämä rajoitukset eivät ole kohtuuttomia niillä pyrittäviin tavoitteisiin nähden.

⁽¹⁾ EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kuudes jaosto)

19 päivänä tammikuuta 2001

asiassa C-390/00 (Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutigliano esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Giovanni Colapietro vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ministero per le Politiche Agricole⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Toimivallan puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)

(2001/C 200/56)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-390/00, jonka Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutigliano on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Giovanni Colapietro vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ministero per le Politiche Agricole ennakkoratkaisun kysymykseen, joka liittyy pakollista tislaamista koskevaan yhteisön järjestelmään, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit V. Skouris, R. Schingten, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 19.1.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Tribunale di Barin, sezione distaccata di Rutiglianon, 19.9.2000 tekemällään päätöksellä esittämiin kysymyksiin ei tarvitse vastata.

⁽¹⁾ EYVL C 4, 6.1.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kuudes jaosto)

19 päivänä tammikuuta 2001

asiassa C-391/00 (Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutiglianoon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Giovanni Colapietro vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ministero per le Politiche Agricole⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Toimivallan puuttuminen – Tutkimatta jättäminen)

(2001/C 200/57)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-391/00, jonka Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutigliano (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Giovanni Colapietro vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ministero per le Politiche Agricole ennakkoratkaisun kysymyksen, joka liittyy pakollista tislamista koskevaan yhteisön järjestelmään, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit V. Skouris, R. Schintgen, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues; julkisasiamies: L. A. Geelhoed; kirjaaja: R. Grass, on 19.2.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Tribunale di Bari, sezione distaccata di Rutiglianoon, 19.9.2000 tekemällään päätöksellä esittämiin kysymyksiin ei tarvitse vastata.

(¹) EYVL C 4, 6.1.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(viides jaosto)

25 päivänä tammikuuta 2001

asiassa C-111/99 P, Lech-Stahlwerke GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – EHTY – Terästeollisuusyritysten valtiontuet – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on selvästi perusteeton)

(2001/C 200/58)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-111/99 P, Lech-Stahlwerke GmbH, kotipaikka Meitingen-Herbertshofen (Saksa), edustajanaan asianajaja R. Bierwagen, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-129/95, T-2/96 ja T-97/96, Neue Maxhütte Stahlwerke ja Lech-Stahlwerke vastaan komissio, 21.1.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-17) kumoamista itseään koskevilta osin, vastapuolena ja muina asianosaisina: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja P. F. Nemitz), Saksan liittotasavalta (asiamiehinään W.-D. Plessing ja C.-D. Quassowski), Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, kotipaikka Sulzbach-Rosenberg (Saksa), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, P. Jann (esittelevä tuomari), L. Sevón ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.1.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Lech-Stahlwerke GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-300/99 P ja C-388/99 P. Area Cova S.A. ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Valitus – Kalastus – Meren luonnonvarojen säilyttäminen – Yhteisön laivastolle myönnetty grönlanninpallaksen saalis-kiintiö – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2001/C 200/59)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-300/99 P. Area Cova S.A, kotipaikka Vigo (Espanja), Armadora José Pereira SA, kotipaikka Vigo (Espanja), Armadores Pesqueros de Aldán SA, kotipaikka Vigo, Centropesca SA, kotipaikka Vigo, Chymar SA, kotipaikka Vigo, Eloymar SA, kotipaikka Estribela (Espanja), Exfaumar SA, kotipaikka Bueu (Espanja), Farpespan SA, kotipaikka Moaña (Espanja), Freiremar SA, kotipaikka Vigo, Hermanos Gandón SA, kotipaikka Cangas (Espanja), Heroya SA, kotipaikka Vigo, Hiopesca SA, kotipaikka Vigo, José Pereira e Hijos SA, kotipaikka Vigo, Juana Oya Perez, kotipaikka Vigo, Manuel Nores González, kotipaikka Marín (Espanja), Moradiña SA, kotipaikka Cangas. Navales Cerdeiras SL, kotipaikka Camariñas (Espanja), Nugago Pesca SA, kotipaikka Bueu, Pesquera Austral SA, kotipaikka Vigo, Pescaberbés SA, kotipaikka Vigo, Pesquerias Bígaro Narval SA, kotipaikka Vigo, Pesquera Cíes SA, kotipaikka Vigo, Pesca Herculina SA, kotipaikka Vigo, Pesquera Inter SA, kotipaikka Cangas, Pesquerias marinenses SA, kotipaikka Marín, Pesquerías Tara SA, kotipaikka Cangas, Pesquera Vaqueiro SA, kotipaikka Vigo, Sotelo Dios SA, kotipaikka Vigo, edustajinaan abogado A. Creus Carreras, abogado E. Contreras Ynzenga ja abogado A. Agustino y Guilayn, ja Xunta de Galicia, edustajanaan abogado V.M. Vásquez-Portomeñe Seijas, joissa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-194/95, Area Cova ym. vastaan neuvosto, 8.7.1999 antaman määräyksen (Kok. 1999, s. II-2271) kumoamista ja jossa muina osapuolina ovat Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään J. Carbery ja G. Ramos Ruano), Asociación Nacional de Armadores de Buques Congeladores de Pesca de Merluza (Anamer), kotipaikka Vigo, Asociación Nacional de Armadores de Buques Congeladores de Pesquerías Varias (Anavar), kotipaikka Vigo, Asociación de Sociedades Pesqueras Españolas (ASPE), kotipaikka Vigo, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D.A.O. Edward ja C.W.A. Timmermans; hallintovirkamies: F.G. Jacobs; kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.2.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Area Cova ym. ja Xunta de Galicia veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 333, 20.1.1999; EYVL C 20, 22.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(neljäs jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-301/99 P. Area Cova S.A ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Valitus – Kalastus – Meren luonnonvarojen säilyttäminen – Yhteisön laivastolle myönnetty grönlanninpallaksen saalis-kiintiö – Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)

(2001/C 200/60)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-301/99 P. Area Cova S.A, kotipaikka Vigo (Espanja), Armadora José Pereira SA, kotipaikka Vigo (Espanja), Armadores Pesqueros de Aldán SA, kotipaikka Vigo, Centropesca SA, kotipaikka Vigo, Chymar SA, kotipaikka Vigo, Eloymar SA, kotipaikka Estribela (Espanja), Exfaumar SA, kotipaikka Bueu (Espanja), Farpespan SA, kotipaikka Moaña (Espanja), Freiremar SA, kotipaikka Vigo, Hermanos Gandón SA, kotipaikka Cangas (Espanja), Heroya SA, kotipaikka Vigo, Hiopesca SA, kotipaikka Vigo, José Pereira e Hijos SA, kotipaikka Vigo, Juana Oya Perez, kotipaikka Vigo, Manuel Nores González, kotipaikka Marín (Espanja), Moradiña SA, kotipaikka Cangas, Navales Cerdeiras SL, kotipaikka Camariñas (Espanja), Nugago Pesca SA, kotipaikka Bueu, Pesquera Austral SA, kotipaikka Vigo, Pescaberbés SA, kotipaikka Vigo, Pesquerias Bígaro Narval SA, kotipaikka Vigo, Pesquera Cíes SA, kotipaikka Vigo, Pesca Herculina SA, kotipaikka Vigo, Pesquera Inter SA, kotipaikka Cangas, Pesquerias marinenses SA, kotipaikka Marín, Pesquerías Tara SA, kotipaikka Cangas, Pesquera Vaqueiro SA, kotipaikka Vigo, Sotelo Dios SA, kotipaikka Vigo, edustajinaan abogado A. Creus Carreras, abogado E. Contreras Ynzenga ja abogado A. Agustino y Guilayn, joissa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-12/95, Area Cova ym. vastaan neuvosto, 8.7.1999 antaman

määräyksen (Kok. 1999, s. II-2301) kumoamista ja jossa muina osapuolina ovat Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään J. Carbery ja G. Ramos Ruano), Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T van Rijn ja J Guerra Fernandez), Asociación Nacional de Armadores de Buques Congeladores de Pesca de Merluza (Anamer), kotipaikka Vigo, Asociación Nacional de Armadores de Buques Congeladores de Pesquerías Varias (Anavar), kotipaikka Vigo, Asociación de Sociedades Pesqueras Españolas (ASPE), kotipaikka Vigo, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D.A.O. Edward ja C.W.A. Timmermans; hallintovirkamies: F.G. Jacobs; kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.2.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Valitus hylätään.*
- 2) *Area Cova ym. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 314, 30.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto)

8 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-238/00 P, Peter Reichert vastaan Euroopan parlamentti⁽¹⁾

(Henkilöstö – Henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 4 artikla – Ulkomaankorvaus – Pääasiallinen ammattitoiminnan suorittamispaikka – Selvästi perusteeton valitus)

(2001/C 200/61)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-238/00 P, Peter Reichert, Euroopan parlamentin sosialistisen ryhmän väliaikainen toimihenkilö, edustajanaan Rechtsanwalt D. Rogalla, jossa valittaja vaatii muutoksenhausaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (yhden tuomarin istunnossa) asiassa T-18/98, Reichert vastaan parlamentti, 13.4.2000 antaman tuomion (Kok. H. 2000, s. II-309) kumoamista, vastapuolena Euroopan parlamentti (asiamiehinään Y. Pantalís ja M. Berger), yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón; julkisasiamies: P. Léger; kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.2.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Valitus hylätään.*
- 2) *Peter Reichert velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

23 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-445/00 R, Itävallan tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Välitoimet – Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistettu ekopistejärjestelmä – Asetus N:o 2012/2000 – Täytäntöönpanon lykkääminen – Kiireellisyys)

(2001/C 200/62)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-445/00 R, Itävallan tasavalta (asiamiehinään H. Dossi) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään A. Lopes Sabino ja G. Houttuin), jota tukevat Saksan liittotasavalta (asiamiehinään W.-D. Plessing, avustajinaan J. Sedemund ja T. Lübbig) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään M. Wolfcarius ja C. Schmidt), jossa kantaja vaatii vuoden 1994 liittymisasiakirjassa olevan pöytäkirjan N:o 9 liitteen 4 ja asetuksen (EY) N:o 3298/94 muuttamisesta Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistetun ekopistejärjestelmän osalta 21 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2000 (EYVL L 241, s. 18) täytäntöönpanon lykkäämistä sekä välitoimien määräämistä, yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on antanut 23.2.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Vuoden 1994 liittymisasiakirjassa olevan pöytäkirjan N:o 9 liitteen 4 ja asetuksen (EY) N:o 3298/94 muuttamisesta Itävallan kautta kulkeville raskaille tavarankuljetusajoneuvoille vahvistetun ekopistejärjestelmän osalta 21 päivänä syyskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2000 2 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanoa lykätään pääasiassa annettavan tuomion julistamiseen asti.*
- 2) *Hakemus hylätään muilta osin.*
- 3) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

(¹) EYVL C 45, 10.2.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(viides jaosto)

8 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-373/99, Helleenien tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Osaa kanteesta koskeva tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)*

(2001/C 200/63)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-373/99, Helleenien tasavalta (asiamiehinään V. Kontolaimos ja I.-K. Chalkias) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Condou-Durande), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/187/EY muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn päätöksen 1999/596/EY (EYVL L 226, s. 26), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit P. Jann, L. Sevón (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.5.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkittavaksi ottamatta niiltä osin kuin siinä vaaditaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tehdyn päätöksen 1999/187/EY muuttamisesta 28 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/596/EY sillä Kreikalle määrättyjen seuraavien rahoituskorjausten osalta:
 - oliiviöljy: synnä tuotanto- ja kulutustukeen liittyvät ongelmat;
 - puuvilla: synnä tuotantotukeen liittyvät ongelmat, ja
 - naudanliha: synnä hallinnollisten kustannusten vähentäminen eläinpalkkioista.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 6, 8.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kuudes jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-465/99 P, Partex – Companhia Portuguesa de Serviços SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Muutoksenhaku – Päätös, jolla pienennetään Euroopan sosiaalirahaston myöntämän tuen määrää – Kyseisen jäsenvaltion mahdollisuus tutkia uudelleen sellainen maksupyyntö, jossa olevien tosiseikkojen ja kirjanpitoa koskevien tietojen oikeellisuuden se on jo vahvistanut)*

(2001/C 200/64)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-465/99 P, Partex – Companhia Portuguesa de Serviços SA (edustajinaan asianajajat R. Chancerelle de Machete, P. Machete ja M. Pena Machete), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-182/96, Partex v. komissio, 16.9.1999 antaman tuomion (Kok. 1996, s. II-2673) kumoamista, vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. Figueira ja K. Simonsson ja H. Speyart), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.3.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Muutoksenhaku hylätään.
- 2) Maksutonta oikeudenkäyntiä koskeva vaatimus hylätään.
- 3) Partex – Companhia Portuguesa de Serviços SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 47, 19.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-279/99, C-293/99, C-296/99, C-330/99 ja C-336/99, Petrovilla & Bortolotti SpA ym. vastaan Direzione delle Entrate per la Provincia di Trento, Hôtel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc ym. vastaan Ufficio Imposte Dirette di Tione di Trento, ja Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento, Tumedei SpA vastaan Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Vastaus, joka on selvästi pääteltävissä oikeuskäytännöstä)

(2001/C 200/65)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-279/99, C-293/99, C-296/99, C-330/99 ja C-336/99, jotka Commissione tributaria di primo grado di Trento (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Petrovilla & Bortolotti SpA vastaan Direzione delle Entrate per la Provincia di Trento (C-279/99), Energy Service Srl vastaan Direzione delle Entrate per la Provincia di Trento (C-293/99), Pavarini Components SpA vastaan Direzione delle Entrate per la Provincia di Trento (C-296/99), Hôtel Bellavista di Litterini Valter e Nadia Snc, Cattoni Hôtel Plaza di Cattoni Gian Carlo e C. Snc ja Villa Luti Srl vastaan Ufficio Imposte Dirette di Tione di Trento, Centro di Servizio delle Imposte Dirette e Indirette di Trento (C-330/99), ennakkoratkaisun pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, s. 25), sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, s. 23), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelot sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.3.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annettu neuvoston direktiivi 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, ei estä kantamasta pääomayhtiöiltä yritys-

ten nettovarallisuuden perusteella määräytyvän veron kaltaista veroa silloinkaan, kun kyseinen vero kannetaan nettovarallisuudesta, johon sisältyy vuosittaisesta taseesta ilmenevä yhtiöpääoma.

⁽¹⁾ EYVL C 333, 20.11.1999 (C-279/99, C-296/99, C-336/99); EYVL C 314, 30.10.1999 (C-293/99); EYVL C 352, 4.12.1999 (C-330/99).

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kuudes jaosto)

5 päivänä huhtikuuta 2001

asiassa C-518/99 (Cour d'appel de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Richard Gaillard vastaan Alaya Chekili⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Brysselin yleissopimus – Brysselin yleissopimuksen 16 artiklan 1 kohta – Yksinomainen toimivalta asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen – Soveltamisala – Kanne kiinteistökaupan purkamiseksi ja vahingonkorvauksen saamiseksi)

(2001/C 200/66)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-518/99, jonka Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on saattanut yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Richard Gaillard vastaan Alaya Chekili ennakkoratkaisun edellä mainitun 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 16 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 304, s. 1, muutettu teksti s. 77) sekä Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella (EYVL L 388, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissechet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 5.4.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Kanne kiinteistökaupan purkamiseksi ja tähän purkamiseen perustuvan vahingonkorvauksen saamiseksi ei kuulu yksinomaista toimivaltaa asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen, koskevan tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen 16 artiklan 1 kohdan määräyksen soveltamisalaan, sellaisena kuin tämä yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä yleissopimuksella sekä Helleenien tasavallan liittymisestä kyseiseen yleissopimukseen ja pöytäkirjaan 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä yleissopimuksella.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

Neuvoston päätöksellä 94/800/EY, joka on tehty 22.12.1994, Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa hyväksytyt Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteessä I A olevan, tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen I ja XIII artikloissa ei luoda yksityisille oikeuksia, joihin he voivat välittömästi vedota kansallisessa tuomioistuimessa estääkseen banaanian yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 18 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan soveltamisen, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna 20.7.1998 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1637/98.

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

2 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-307/99 (Finanzgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), OGT Fruchthandels-gesellschaft mbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-St. Annen (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Banaanit – Yhteinen markkinajärjestely – GATT – Välitön oikeusvaikutus – EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan ensimmäinen kohta [josta on muutettuna tullut EY 307 artiklan ensimmäinen kohta])

(2001/C 200/67)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa 307/99, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa OGT Fruchthandels-gesellschaft mbH vastaan Hauptzollamt Hamburg-St. Annen ennakkoratkaisun 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1) Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa hyväksytyt Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteessä I A olevan, tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen I ja XIII artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen (esittelevä tuomari), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 2.5.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(viides jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001

asiassa C-345/00 P, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB) ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Muutoksenhaku – Asetus N:o 1804/1999 – Kielto, jonka mukaan tuotteiden pakkausmerkinnöissä tai mainosmateriaalissa ei saa viitata luonnonmukaiseen tuotantotapaan, jos kyseisiä tuotteita ei ole tuotettu tällaisen tuotantotavan mukaisesti – Olemassa olevien tuotemerkkien hyväksi tehty väliaikainen poikkeus – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Selvästi perusteeton valitus)

(2001/C 200/68)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-345/00 P, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB), kotipaikka Pariisi (Ranska), Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab), kotipaikka Pariisi, Est Distribution Biogam SARL, kotipaikka Château-Salins (Ranska), edustajinaan asianajaja D. Leermakers ja solicitor C. Hatton, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-268/99, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France ym. vastaan neuvosto, 11.7.2000 antaman määräyksen (Kok. 2000, s. II-2893) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolena on: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään F. Anton ja J. Monteiro), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola ja tuomarit M. Wathelet, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 10.5.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Väliintulohakemuksista ei ole tarpeen lausua.
- 3) *Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France (FNAB), Syndicat européen des transformateurs et distributeurs de produits de l'agriculture biologique (Setrab) ja Est Distribution Biogam SARL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*
- 4) *CLESA SA, Danone SA ja Compagnie Gervais Danone SA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisistaan.*

(¹) EYVL C 335, 25.11.2000.

Hoge Raad der Nederlandenin 23.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Libertel Group B.V. vastaan Benelux-Merkenbureau

(Asia C-104/01)

(2001/C 200/69)

Hoge Raad der Nederlanden on pyytänyt 23.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 5.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Libertel Group B.V. vastaan Benelux-Merkenbureau seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko mahdollista, että yksittäinen erityinen väri, joka on esitetty sellaisenaan tai tukeutumalla kansainvälisesti sovellettuun koodeksiin, on 21.12.1988 annetun direktiivin 89/104/ETY(¹) 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla erottamiskykyinen?
2. Jos vastaus kysymykseen 1 on myöntävä:
 - a) Millä edellytyksillä voidaan katsoa, että yksittäinen erityinen väri on edellä tarkoitettulla tavalla erottamiskykyinen?
 - b) Onko tältä osin merkitystä sillä, onko rekisteröintiä haettu lukuisia tavaroita ja/tai palveluja varten vai vain tiettyä tavaraa tai palvelua taikka tavaroiden tai palvelujen ryhmää varten?

3. Kun arvioidaan tietyn värin erottamiskykyä tavaramerkkinä, onko tutkittava, onko tämän värin osalta olemassa yleinen vapaana pitämisen tarve vastaavasti kuin sellaisten merkkien osalta, jotka ilmaisevat maantieteellistä alkuperää?
4. Kun Benelux-Merkenbureau arvioi, onko rekisteröintihakemuksessa tarkoitettu merkki direktiivin 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla erottamiskykyinen, onko sen tutkittava merkin erottamiskyky ainoastaan abstraktisti vai onko sen otettava huomioon kaikki kyseiseen yksittäistapaukseen liittyvät konkreettiset olosuhteet, mukaan lukien merkin käyttö ja käyttötapa?

(¹) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

Verwaltungsgerichtshofin 29.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Cookies World Vertriebsges. m.b.H. iL. vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol

(Asia C-155/01)

(2001/C 200/70)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 29.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 11.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Cookies World Vertriebsges. m.b.H. iL. vastaan Finanzlandesdirektion für Tirol seuraavaan kysymykseen

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmu-
kaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmu-
kainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977
annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY(¹),
erityisesti sen 5 ja 6 artiklan kanssa yhteensoveltuva se,
että jäsenvaltio käsittelee verollisena liikevaihtona sellaisten
ulkomailla suoritettujen hyödykkeiden kustannusten maksami-
sta, joiden osalta yrittäjällä ei olisi oikeutta arvonlisäveron
vähentämiseen, jos ne olisi suoritettu sille kotimaassa?

(¹) EYVL 1977, L 145, s. 1.

Centrale Raad van Beroepin 21.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa R.P. van der Duin vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekerings U. A. ja Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekerings U. A. vastaan T. W. van Wegberg van Brederode

(Asia C-156/01)

(2001/C 200/71)

Centrale Raad van Beroep on pyytänyt 21.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut tuomioistuimeen 10.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asioissa R. P. van der Duin vastaan Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekerings U. A. ja Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekerings U. A. vastaan T. W. van Wegberg-van Brederode, seuraaviin kysymyksiin:

1. Koskeeko asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾ 22 artiklan 1 kohdan c alakohta myös sellaista eläkkeensaajaa (tai hänen perheenjäsenensä), jolla asetuksen (ETY) N:o 1408/71 28 artiklan nojalla on oikeus saada luontoisetuuksia asuinpaikan laitokselta — nyt esillä olevissa tapauksissa ranskalaiselta sekä espanjalaiselta sairastakuutuslaitokselta — asetuksen (ETY) N:o 1408/71 28 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan määräytyvän toimivaltaisen laitoksen — nyt esillä olevissa tapauksissa alankomaisen sairausvakuutuslaitoksen — kustannuksella, siinä tapauksessa, että eläkkeensaaja (tai hänen perheenjäsenensä) menee toimivaltaiseen jäsenvaltioon — Alankomaihin — saadakseen siellä hoitoa?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, minkä laitoksen on annettava asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu lupa?
3. Jos ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus on kieltävä, sovelletaanko eläkkeensaajan (tai hänen perheenjäsenensä), jolla asetuksen (ETY) N:o 1408/71 28 artiklan nojalla on oikeus saada luontoisetuuksia asuinpaikan laitokselta — nyt esillä olevissa tapauksissa ranskalaiselta ja espanjalaiselta sairausvakuutuslaitokselta — asetuksen (ETY) N:o 1408/71 28 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan määräytyvän toimivaltaisen laitoksen — nyt esillä olevissa tapauksissa alankomaisen sairausvakuutuslaitoksen — kustannuksella, oikeuteen saada luontoisetuuksia hänen oleskellessaan toimivaltaisen valtion alueella asetuksen (ETY) N:o 1408/71 21 artiklaa vai kyseisen asetuksen 31 artiklaa?

⁽¹⁾ EYVL 1996, L 323, s. 38.

Saksan liittotasavallan 12.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-156/98, RJB Mining plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 31.1.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-157/01 P)

(2001/C 200/72)

Saksan liittotasavalta on valittanut 12.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-156/98, RJB Mining plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota ovat tukeneet RAG Aktiengesellschaft ja Saksan liittotasavalta, 31.1.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat ministerineuvos Wolf-Dieter Plessing, liittovaltion talousministeriön ylempi hallitusneuvos Thomas Jürgensen, sekä asianajaja Martina Maier, asianajotoimisto Haarmann Hemmelrath, Pariisi.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 31.1.2001 antaman tuomion [T-156/98⁽¹⁾] siltä osin, kuin kanne hyväksyttiin siinä,
2. pysyttää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt vaatimukset,
3. velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut valitusasiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta, koska se on tutkinut kanteen, vaikka riidanalaisen päätöksen ei voidakaan katsoa koskevan kantajaa erikseen ajankohtaisen ja potentiaalisen kilpailuaseman puuttuessa, ja koska kantajalla ei ollut oikeussuojan tarvetta muun muassa RAG:n fuusion yhteydessä antamat suostumukset huomioon ottaen.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti EHTY:n perustamissopimuksen 66 artiklan 2 kohtaa, kun se on virheellisesti olettanut, että komissio ei voinut EHTY:n perustamissopimuksen 66 artiklan 2 kohdan mukaisen kilpailuanalyysin yhteydessä jättää tutkimatta sitä, vahvistettiinko ja miltä osin yhteenliittymän taloudellista valtaa niiden kaikkien suorituksen avulla, jotka voivat olla valtiontukea, erityisesti Saarbergwerke AG:lle maksettu 1 DEM:n ostohinta huomioon ottaen.

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustelujen tutkimisen osalta jättänyt noudattamatta velvollisuuttaan toimia kanteessa esitettyjen vaatimusten rajoissa ja se on ylittänyt ne rikkoen siten yhteisön oikeutta.
- Tämän lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan ensimmäisen kohdan toista virkettä, koska se ei ole tutkinut sitä, onko komissio ilmeisesti jättänyt noudattamatta keskeistä määräystä, ja lisäksi se on jättänyt ottamatta huomioon, että kanteessa ei näytetty toteen edes rikkomuksen väitettyä ilmeisyyttä.
- Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut EHTY:n perustamissopimuksen 33 artiklan ensimmäistä kohtaa siltä osin kuin se on kumonnut riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan, eikä vain päätöksen siltä osin, joka on riitautettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa; päätös on toisin sanoen riitautettu RAG:n ja Saarbergwerke AG:n, muttei Preussag Anthrazit GmbH:n välisen fuusion osalta.
- Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt noudattamatta perusteluvollisuuttaan, koska se ei ole käsitellyt riittävästi komission ja sen tukena esiintyneiden väliintulijoiden kirjelmässä ja suullisessa käsittelyssä esittämiä väitteitä, vaikka ne koskivatkin päätöksen keskeisiä perusteita.

(¹) Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

Franco Campolin 12.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-100/00, Franco Campoli vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 6.3.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-161/01 P)

(2001/C 200/73)

Franco Campoli on valittanut 12.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-100/00, Franco Campoli vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 6.3.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on avocat S. Diana, prosessiosoite Brysselissä.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-100/00 6.3.2001 antaman tuomion;
- kumoaa kaksi Lemmelin tekemää päätöstä (nro 05266, päivätty 11.6.1999 ja 2.12.1999), jotka koskevat Franco Campolin siirtymistä toisiin tehtäviin sekä Chantal Bruetschyn nimittämistä yksikköön "Elintarvikkeet — lainsäädäntö — tieteelliset ja tekniset näkökohdat";

- velvoittaa Euroopan komission suorittamaan vahingonkorvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen: Ennen siirtopäätöksen tekemistä kantajan esimies oli huomauttanut kantajalle epämääräisesti ja yleisesti, että kantaja ei ollut muka hoitanut työtehtäviään huolellisesti, mikä oli kuitenkin ristiriidassa sen kanssa, mitä arviointikertomuksessa sittemmin todettiin. Nimittävä viranomainen teki siirtopäätöksensä näin ollen kuulematta valittajaa ennalta ja antamatta tälle mahdollisuutta esittää huomautuksensa.

Oberster Gerichtshofin 14.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich vastaan Euroopan yhteisöt, Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia C-165/01)

(2001/C 200/74)

Oberster Gerichtshof on pyytänyt 14.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich vastaan Euroopan yhteisöt, Euroopan yhteisöjen komissio seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 79 artiklaa (neuvoston 29.2.1968 antaman asetuksen N:o 259/68(¹) 3 artikla), jonka mukaan paikallisten toimihenkilöiden palvelussuhdetta, muun muassa (a) palvelukseen ottamista ja työsopimuksen irtisanomista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, (b) lomaa ja virkavapautta sekä (c) palkkaa koskevat edellytykset vahvistetaan kussakin toimielimessä niiden määräysten ja käytäntöjen mukaisesti, jotka ovat voimassa siinä paikassa, missä toimihenkilö hoitaa tehtäviään, tulkittava siten, että sitä on pidettävä lakiviittauksena, jonka johdosta on sovellettava kulloinkin kysymykseen tulevaa kansallista työoikeutta, joka Itävallan tapauksessa sisältää myös Itävallan Arbeitsverfassungsgesetzin (työelämän perussuhteista annettu laki) II osassa säännellyn oikeudenalan, jota kutsutaan yrityksen perussuhteiksi?

2. Ovatko Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 9 artiklaa (neuvoston 29.2.1968 antaman asetuksen N:o 259/68 2 artikla) ja näiden henkilöstösääntöjen liitteessä II olevia säännöksiä, jotka koskevat myös yhteisön paikallisten toimihenkilöiden henkilöstöedustusta, tulkittava siten, että niissä säännelään tyhjentävästi paikallisten toimihenkilöiden kollektiivisesta palvelusoikeudesta ja myötämääräämis-oikeudesta ja että sen vuoksi Euroopan yhteisöjen komission Wienin edustustossa työskenteleviin paikallisiin toimihenkilöihin ei sovelleta Itävallan Arbeitsverfassungsgesetzin II osassa säänneltyä oikeudenalaa, jota kutsutaan yrityksen perussuhteiksi?

(¹) EYVL 1968, L 56, s. 1.

Kantongerecht te Amsterdamin 5.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam vastaan Inspire Art Ltd

(Asia C-167/01)

(2001/C 200/75)

Kantongerecht te Amsterdam on pyytänyt 5.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam vastaan Inspire Art Ltd seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen (uutta) 43 artiklaa, kun sitä luetaan yhdessä (uuden) 48 artiklan kanssa, tulkittava siten, että sen kanssa ristiriidassa on se, että Alankomaat antaa Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen -nimisen 17.12.1997 annetun lain (muodollisesti ulkomaisista yhtiöistä annettu laki) 2-5 §:ssä asetettujen säännösten kaltaisia tarkempia säännöksiä sellaisen yhtiön, joka on perustettu Yhdistyneessä kuningaskunnassa yksinomaisena tarkoituksena saada Alankomaiden oikeuden mukaan perustettuihin yrityksiin nähden tiettyä etua siitä, että yhtiö perustetaan siellä, tytäryhtiön Alankomaihin tapahtuvasta sijoittautumisesta, kun perustamista ja yhtiöpääoman maksamista koskevat Alankomaiden oikeuden säännökset ovat Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuden vastaavia säännöksiä tiukemmat ja kun tällainen tarkoitus on Alankomaiden edellä mainitun lain mukaan johdettavissa siitä seikasta, että yhtiö harjoittaa toimintaansa yksinomaan tai lähes yksinomaan Alankomaissa ja kun yhtiöllä ei myöskään ole mitään tosiasiallista sidettä siihen valtioon, jonka voimassa olevan oikeuden mukaan se on perustettu?
2. Jos näitä artikloja on tulkittava siten, että edellä mainitun lain säännökset eivät ole yhteensopivia niiden kanssa, onko perustamissopimuksen 46 artiklaa tulkittava siten, että 43 ja 48 artiklan määräyksillä ei ole merkitystä edellä

mainitun alankomaalaisen lain sovellettavuuden kannalta, koska kyseisen lain säännökset ovat Alankomaiden lainsäätäjän mainitsemien seikkojen perusteella oikeutettuja?

Hoge Raad der Nederlandenin 11.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bosal Holding B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-168/01)

(2001/C 200/76)

Hoge Raad der Nederlanden on pyytänyt 11.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Bosal Holding B.V. vastaan Staatssecretaris van Financiën seuraaviin kysymyksiin:

1. Estääkö EY:n perustamissopimuksen 52 artikla luettuna yhdessä sen 58 artiklan kanssa (joista on muutettuina tullut EY 43 ja EY 48 artikla) tai EY:n oikeuden jokin muu säännös sen, että jäsenvaltio sallii tässä jäsenvaltiossa verovelvolliselle emoyhtiölle sen omistamaan osakkuuteen liittyvien kulujen vähentämisen vain, jos asianomainen tytäryhtiö tuottaa voittoa, joka on veronalaista siinä jäsenvaltiossa, johon emoyhtiö on sijoittautunut?
2. Riippuuko kysymyksen 1 vastaus siitä, ottaako asianomainen jäsenvaltio tässä tarkoitettut kulut huomioon tytäryhtiön verotuksessa vai ei, jos tytäryhtiö on mutta emoyhtiö ei ole tässä jäsenvaltiossa verovelvollinen voitosta?

Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA:n (INPESCA) 19.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-186/98, Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA:n (INPESCA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-170/01 P)

(2001/C 200/77)

Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (INPESCA) on valittanut 19.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-186/98, Compañía Internacional de Pesca y Derivados SA (INPESCA) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 7.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat M.I. Angulo Fuertes ja M.B. Angulo Fuertes, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8-109 Mathias Hardt.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 7.2.2001 antaman tuomion kokonaisuudessaan ja sen sijaan
 - 1) tutkii kantajan 21.7.1999 esittämät lisähuomautukset,
 - 2) jättää tutkimatta tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen, jonka komissio on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti,
 - 3) tutkii INPESCAN kanteen, jonka se on nostanut 16.9.1998 tehdystä komission päätöksestä, jolla kieltäydyttiin myöntämästä kantajalle yhteisön rahoitustukea, jota kantaja oli hakenut 18.12.1986 annetun asetuksen N:o 4028/86⁽¹⁾, 21.6.1999 annetun asetuksen N:o 1263/1999⁽²⁾ ja 21.12.1977 annetun rahoitusasetuksen mukaisesti,
2. tutkii kaikki väitteet, jotka kantaja on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa,
3. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska se on menetellyt yhteisön oikeuden vastaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Menettelyn lainvastaisuus, joka loukkaa valittajan oikeuksia. EY:n tuomioistuimen perussäännön 58 artikla: koska asetuksen N:o 1263/1999 5, 7 ja 8 artiklassa sekä asetuksen N:o 1260/1999⁽³⁾ 52 artiklassa vahvistetaan nostettuun kanteeseen sovellettavat uudet tosiseikat ja oikeudelliset seikat, ne ovat "uusia perusteita", jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on otettava huomioon (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohta).
- Yhteisön oikeuden rikkominen. EY:n tuomioistuimen perussäännön 58 artikla. Oikeudenkäyntiin sovellettavien "normatiivisten puitteiden" mukaisesti komissio ei ainoastaan voi arvioida uudelleen vuoden 1991 päätöstä kantajan esittämien "uusien ja perustavanlaatuisien tosiseikkojen" perusteella, vaan sillä on 21.12.1977 annetun rahoitusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan ja asetuksen N:o 1263/1999 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti velvollisuus tehdä näin.

⁽¹⁾ EYVL L 376, 31.12.1986, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 54.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

International Power plc:n (aiemmin National Power plc) 20.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98⁽¹⁾, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, National Power plc ja PowerGen plc, 7.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-172/01 P)

(2001/C 200/78)

International Power plc (aiemmin National Power plc), kotipaikka Lontoo, on valittanut 20.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, National Power plc ja PowerGen plc, 7.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat solicitor S. Ramsay, D. Anderson, QC, ja barrister M. Chamberlain.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-89/98 7.2.2001 antaman tuomion,
- 2) antaa tuomion, jolla hylätään vuonna 1998 tehdyn päätöksen kumoamista koskeva NALOO:n vaatimus, ja
- 3) velvoittaa NALOO:n ja/tai komission korvaamaan IP:n oikeudenkäyntikulut asiassa T-89/98 ja tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa, siltä osin kuin se koskee IP:tä, keskeinen virhe on toteamus siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ja komissiolla oli vuoden 1994 jälkeen toimivalta tutkia NALOO:n kantelu, joka koski vuosina 1986-1990 tapahtuneiksi väitettyjä EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklan rikkomisia.

Tämä toteamus on virheellinen kahdesta pääasiallisesta syystä, jotka muodostavat IP:n kaksi ensimmäistä valitusperustetta:

Vuonna 1994 tehdystä kantelusta lähinnä toistettiin kantelu, jonka komissio oli jo vuonna 1991 päättänyt jättää tutkimatta. Kyseisestä vuonna 1991 tehdystä päätöksestä olisi voinut valittaa, mutta valitusta ei ollut tehty. Näissä olosuhteissa komissiolla ei ollut toimivaltaa tarkastella uudelleen aikaisempaa päätöstään, muutoin se olisi loukannut oikeusvarmuuden periaatetta.

EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 1 kohdassa ei anneta toimivaltaa tutkia vuonna 1994 tai sen jälkeen väitettä, joka koskee ennen vuotta 1990 tapahtunutta syrjintää, eikä ryhtyä päätöksen suhteen minkäänlaisiin toimenpiteisiin.

Mikäli toinen tai molemmat näistä valitusperusteista pitää paikkansa, tästä seuraa, että vuonna 1998 tehty päätös on pätevä ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on kumottava. Mikäli molemmat valitusperusteet hylätään, IP esittää toissijaisesti seuraavat väitteet:

vaikka komissiolla olisi ollut toimivalta tutkia vuonna 1994 tehty kantelu, sillä ei ollut velvollisuutta tutkia sitä;

vuonna 1998 tehty päätös oli joka tapauksessa asianmukaisesti perusteltu.

(1) EYVL C 234, 25.7.1998, s. 36.

British Coal Corporationin 23.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98⁽¹⁾, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-175/01 P)

(2001/C 200/79)

British Coal Corporation, kotipaikka Lontoo, on valittanut 23.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat D. Vaughan, QC, D. Lloyd Jones ja C. Mehta, solicitor.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-89/98 7.2.2001 antaman tuomion,
- 2) antaa tuomion, jolla hylätään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 8.6.1998 toimitettu NALOO:n vaatimus, ja
- 3) velvoittaa NALOO:n ja/tai komission korvaamaan BCC:n oikeudenkäyntikulut asiassa T-89/98 ja tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

BCC tukeutuu seuraaviin valitusperusteisiin:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että vuonna 1994 tehty kantelu oli jatkoa vuonna 1990 tehdylle kantelulle ja että komission oli näin ollen katsottava saaneen yhden ainoan kantelun.
- 2) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että NALOO ei ollut jättänyt käyttämättä käytössään olevia oikeusturvakeinoja turvataksaan oikeutensa.
- 3) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että NALOO:n kantelun tutkiminen vuosien 1986/1987-1989/1990 osalta ei millään tavalla loukannut oikeusvarmuuden periaatetta.
- 4) Olipa vuonna 1991 tehtyä kantelua ja vuonna 1994 tehtyä kantelua pidettävä yhtenä kanteluna tai ei, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että kantelun kohteena olleet seikat olivat EHTY:n perustamissopimuksen 66 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja rikkomisia ja että komissiolla oli tämän vuoksi oikeus ryhtyä toimenpiteisiin ennen huhtikuuta 1990 vallinneen tilanteen osalta.
- 5) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa *Hopkins* antaman tuomion seurauksena komissiolla oli oikeus tutkia NALOO:n kantelun se osa, jossa BCC:n väitettiin vaatineen kohtuuttomia maksuja vuosina 1986/1987-1989/1990.
- 6) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että koska komissiolla oli toimivalta tutkia NALOO:n kantelu vuosina 1986/1987-1989/1990 tapahtuneeksi väitettyjen rikkomisten osalta, komissiolla oli velvollisuus toteuttaa tämä tutkinta.
- 7) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että komissiolla oli 66 artiklan 7 kohdan nojalla toimivalta antaa suosituksia vuosina 1986/1987-1989/1990 tapahtuneeksi väitettyjen rikkomisten osalta, ja kun se ei todennut, toisin kuin NALOO väitti, että komissiolla ei ollut toimivaltaa tehdä päätöstä 66 artiklan 7 kohdan nojalla.
- 8) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei todennut, että EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklaa ei voida soveltaa BCC:n väitettyyn käytökseen maksujen suuruuden osalta.
- 9) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että vuonna 1998 tehtyä päätöstä ei ollut perusteltu.

(1) EYVL C 234, 25.7.1998, s. 36.

PowerGen (UK) plc:n (aiemmin PowerGen plc) 23.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98⁽¹⁾, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-176/01 P)

(2001/C 200/80)

PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), kotipaikka Lontoo, on valittanut 23.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajat ovat K.P.E. Lasok, QC, ja P. Lomas, solicitor.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-89/98, NALOO vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antaman tuomion siltä osin kuin se koskee EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan soveltamista,
- b) hylkää tältä osin NALOO:n vaatimuksen komission asiassa IV/E-3/NALOO 27.4.1998 tekemän päätöksen kumoamisesta ja
- c) velvoittaa komission ja NALOO:n korvaamaan PowerGenin oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

NALOO:n kantelujen yhteenkuuluminen

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että "NALOO:n ilmoittamista tilivuosiin 1986/1987-1989/1990 liittyvistä rikkomisista" on tehty vain "yksi ja sama kantelu", jonka komissio sai vuonna 1990, koska täydentävässä kantelussa "on vain kysymys vuoden 1990 kantelun laajentamisesta". Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen seuraavista syistä:

- a) täydentävä kantelu ja vuonna 1990 tehty kantelu eivät muodosta "yhtä ja samaa kantelua";

- b) ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on muussa asiassa (T-57/91, NALOO v. komissio⁽²⁾) katsonut, että täydentävä kantelu oli uusi kantelu, minkä vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut *res judicata* -vaikutuksen takia todeta käsiteltävänä olevassa asiassa, että täydentävä kantelu olisi osa yhtä ja samaa kantelua, josta oli kyse asiassa T-57/91;
- c) komissio ei olisi voinut käsitellä täydentävää kantelua muutoin kuin siltä pohjalta, että se oli uusi kantelu.

EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklan 1 kohdan väärä tulkinta

PowerGen väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen:

- kun se katsoi, että kysymyksellä komission toimivallasta antaa muita oikeussääntöjä kuin suosituksia ei ole merkitystä;
- kun se katsoi, että komissiolla oli toimivalta tutkia täydentävä kantelu, ilman, että se arvioi, voiko tällaisesta tutkimuksesta seurata oikeudellisia toimenpiteitä;
- kun se antoi ymmärtää, että komissiolla on mahdollisesti toimivalta tehdä päätös tai todeta seikkoja, jotka eivät sisälly suosituksiin ja jotka voivat synnyttää oikeuden vaatia vahingonkorvausta järjestelmällisestä syrjinnästä, jonka on väitetty tapahtuneen; 63 artiklan 1 kohdassa ei myönnetä tällaista toimivaltaa.

Oikeusvarmuus

Valittaja esittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen virheitä koskevan väitteensä tueksi seuraavat perusteet:

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vaikuttaa ymmärtäneen, että oikeusvarmuuden periaate koskee ainoastaan komission ja NALOO:n välisiä suhteita;
- se, että alkuperäisessä valituksessa viitataan aikaan ennen 1.4.1990, ei horjuta vaan pikemminkin tukee väitettä, jonka mukaan vuonna 1998 tehty päätös oli perusteltu oikeusvarmuuden perusteella;

- väite siitä, että NALOO:lla oli oikeus täydentää vuonna 1990 tekemänsä kantelua, koska se ei voinut riitauttaa toukokuussa 1991 tehtyä päätöstä, ei pidä paikkaansa, ja vaikka NALOO voisikin tehdä näin, se ei voi odottaa kolmea vuotta ennen täydentävän kantelun toimittamista;
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen johtopäätös, jonka mukaan vuonna 1998 tehdyllä päätöksessä ei pelkästään vahvistettu aiemmin tehtyä päätöstä, on virheellinen sen osalta, miten 63 artiklan 1 kohtaa sovelletaan täydentävään kanteluun;
- sillä, että komission ja NALOO:n katsottiin lopettaneen ennen 1.4.1990 vallinneen tilanteen käsittely kansallisten tuomioistuinten toimivaltaa koskevan erehdyksen vuoksi, ei ole merkitystä;
- NALOO:n väite ja se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näyttää hyväksyneen tämän väitteen, loukkaa selvästi oikeusvarmuuden periaatetta ja periaatetta, jonka mukaan kerran käsiteltä asiaa ei pidä käsitellä uudelleen, koska NALOO väittää, että menettely, joka ei sitä toteutettaessa ollut minkään oikeudellisen kiellon vastainen eikä loukannut mitään oikeutta, johon NALOO:n jäsenet olisivat tuolloin voineet vedota kansallisessa tuomioistuimessa, voi milloin tahansa myöhemmin (menettelyn päätyttyä) synnyttää NALOO:n jäsenille oikeuden vaatia vahingonkorvausta.

Komission velvollisuus tutkia NALOO:n kantelu

Koska NALOO:n täydentävällä kantelulla ei pyritty siihen, että komissio antaisi 63 artiklan 1 kohdan mukaisen suosituksen, komissiolla ei ole velvollisuutta tutkia sitä, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se totesi toisin.

Komission väitetty laiminlyönti ottaa huomioon tiedossa olevat todisteet

Kyseisessä päätöksessä mainittiin perustelut, joiden nojalla 63 artiklan 1 kohtaa sovelletaan vuonna 1998 tehtyyn päätöksen. Näissä perusteluissa ei viitattu tosiseikkoihin tai todisteisiin, koska niillä ei ollut merkitystä sen oikeudellisen perusteen kannalta, jonka nojalla komissio teki päätöksen. Päätöstä ei voida kumota siksi, että siinä ei mainita perusteluita, joihin se ei perustunut, ja tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, että vuonna 1998 tehty päätöstä rasitti perusteluvollisuuden laiminlyönti.

Consiglio di Stato 13.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa *Impresa Binda & C. S.p.A. vastaan Comune di Torino, jota tukee ED.ART. S.r.l.*

(Asia C-179/01)

(2001/C 200/81)

Consiglio di Stato on pyytänyt 13.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa *Impresa Binda & C. S.p.A. vastaan Comune di Torino, jota tukee ED.ART. S.r.l.* seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Estääkö direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 30 artiklan 4 kohdan soveltamista julkisia rakennusurakoita koskevaan tarjouspyyntöön sisältyvä sellainen ehto, jonka mukaan tarjouskilpailuun eivät voi osallistua sellaiset yritykset, jotka eivät ole liittäneet tarjoukseensa ilmoitettua hintaa koskevia selvityksiä, jotka muodostavat vähintään 75 prosenttia tarjouspyyntöä koskevista ehdoista ilmoitetusta hinnasta?
- 2) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista sellainen järjestelmä, jossa ne tarjoukset, jotka alittavat kynnyksen, jonka perusteella tarjousta on pidettävä poikkeuksellisen alhaisena, jolloin hankintaviranomaisella on velvollisuus suorittaa kontradiktorinen tarkastusmenettely, automaattisesti yksilöidään tapauskohtaisin perustein ja matemaattisen keskiarvon perusteella, mistä seuraa, että yrittäjät eivät voi ennalta tietää tämän kynnyksen suuruutta?
- 3) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista sellainen säännös, jonka mukaan tarjouskirjeiden avaamisen jälkeen mutta ennen kuin on päätetty poissulkemisesta, järjestetään menettelyä edeltävä kontradiktorinen vaihe, ilman että yrityksellä, jonka tarjouksen on väitetty olleen poikkeuksellisen alhainen, on mahdollisuutta esittää perustelujaan?
- 4) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista sellainen säännös, jonka mukaan hankintaviranomainen voi ottaa huomioon ainoastaan sellaiset selvitykset, jotka perustuvat valittujen rakennusmenetelmien taloudellisuuteen, teknisiin ratkaisuihin tai tarjoajaa suosiviin sopimuksen toteuttamisen kannalta poikkeuksellisen edullisiin olosuhteisiin?
- 5) Estääkö direktiivin 93/37/ETY 30 artiklan 4 kohdan soveltamista se, että viranomainen pyytää selvityksiä, joita koskevat minimihinnat voidaan johtaa virallisista tilastoista?

⁽¹⁾ EYVL C 234, 25.7.1998, s. 36.

⁽²⁾ Asia T-57/91, NALOO v. komissio, Kok. 1996, s. II-705.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi, 14.6.1993 (EYVL L 199, 9.8.1993, s. 54).

Euroopan yhteisöjen komission 25.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98⁽¹⁾, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-180/01 P)

(2001/C 200/82)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 25.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-89/98, National Association of Licensed Opencast Operators (NALOO) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukivat British Coal Corporation, International Power plc (aiemmin National Power plc) ja PowerGen (UK) plc (aiemmin PowerGen plc), 7.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamies on A. Whelan, avustajanaan barrister J.E. Flynn, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- i) kumoaa tuomion,
- ii) hylkää kanteen perusteettomana ja
- iii) velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on kumottava seuraavilla perusteilla:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että komissiolla oli perustamissopimuksen mukaan velvollisuus tutkia kantelussa esiin tuotuja seikkoja, ja/tai koska se ei esittänyt asianmukaisia perusteluja tällaisen velvollisuuden olemassaolon osalta.
- 2) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti komission kannan virheellisesti, kun se antoi ymmärtää, että komissio voi mielestään toimia ainoastaan, jos rikkomiset ovat voimassa kantelun tekohetkellä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että komissio oli saanut tiedon väitetyistä rikkomisista, jotka olivat voimassa kantelun tekohetkellä (sillä perusteella, että vuonna 1990 tehty

kantelua ja vuonna 1994 tehtyä kantelua oli pidettävä yhtenä ja samana kanteluna), ja se katsoi tämän jälkeen, että väite, jonka mukaan rikkomukset eivät enää olleet voimassa silloin kun niistä ilmoitettiin komissiolle, on perusteeton ja että perustamissopimuksen määräyksillä annetaan tämän vuoksi komissiolle toimivalta tutkia kantelu niiden rikkomusten osalta, joiden on väitetty tapahtuneen vuosina 1986/87–1989/90. Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti komission väitteet virheellisesti. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään ottanut kantaa väitteisiin, jotka kantaja ja väliintulijat sekä komissio olivat sille esittäneet. Lisäksi jos katsotaan, että tuomiossa annetaan ensin komissiolle toimivalta ja sen jälkeen se velvoitetaan antamaan suosituksia jo lopetetuista rikkomuksista, joilla ei ole enää merkitystä, tuomio ei ole yhdenmukainen yhteisöjen tuomioistuimen asioissa *Banks* ja *Hopkins* antamien tuomioiden kanssa, eikä sitä näin ollen voida vahvistaa. Koska tällaista yleistä toimivaltaa ei ole, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mainitsema tutkimisvelvollisuuden ehdoton edellytys ei täyty.

- 3) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se piti vuosina 1990 ja 1994 tehtyjä kanteluita yhtenä jatkuvana kanteluna ennen vuotta 1990 vallinneen tilanteen osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen myös, kun se ei ottanut kantaa komission esittämiin väitteisiin, jotka koskivat oikeusvarmuuden periaatteen asettamia rajoituksia sen ajanjakson osalta, jonka aikana tapahtuneiden rikkomusten suhteen komissiolla olisi velvollisuus ryhtyä toimenpiteisiin, ja jotka komissio esitti sen varalta, että sen ensisijaiset velvollisuutta, harkintavaltaa ja toimivaltaa koskevat väitteet hylättäisiin.
- 4) Siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion tuomio-osan voidaan ymmärtää vaikuttavan komission päätökseen, jonka mukaan EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklaa ei voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa, komissio hakee siihen muutosta perustelujen puuttumisen vuoksi.

Maksujen määrän osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ja/tai laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, kun se poikkesi selvästi asiassa *NALOO I* noudatetusta lähestymistavasta katsoessaan, että komissiolla oli velvollisuus lähteä siitä olettamasta, että maksut, jotka olivat suurempia kuin ”maksut, jotka eivät ole epänormaalin korkeita”, olivat *prima facie* kohtuuttoman korkeita, ja kun se katsoi, ettei komissio voi hylätä kantelua merkityksellisten todisteiden puuttumisen vuoksi esittämättä perusteluja toteamukselleen, jonka mukaan maksut eivät olleet kohtuuttomia.

⁽¹⁾ EYVL C 234, 25.7.1998, s. 36.

N:n 25.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-2/00, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 13.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-181/01 P)

(2001/C 200/83)

N on valittanut 25.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-2/00, N vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 13.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on G. Durazzo.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että valitus voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on hyväksyttävä
- kumoaa valituksen kohteena olevan tuomion
- hyväksyy kanteessa esitetyt vaatimukset⁽¹⁾
- velvoittaa komission korvaamaan molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja valittajan esittämät sairaskassakulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- lääketieteellisen lautakunnan lausunnon vääristely ja asiakirjoihin perustuvaa luottamusta koskevan periaatteen loukkaaminen; aineellisesti epätasälliset toteamukset suhteessa lausunnon sisältöön; monimutkaisten asiakirjojen tulkintaa koskevan oikeusperiaatteen loukkaaminen; sellaisten periaatteiden loukkaaminen, jotka oikeuskäytännössä on vahvistettu lääketieteellisten lautakuntien lausuntojen lainmukaisuuden, tulkinnan ja sisällön osalta; epäloogiset ja ristiriitaiset perustelut; vilpittömää mieltä koskevan oletaman loukkaaminen; yhteisen säännösten 19 artiklan rikkominen.
- Henkilöstösääntöjen 73 artiklan ja yhteisen säännösten 2, 4, 7 ja 19 artiklan rikkominen: jotta kyseistä tapahtumaa (toisin sanoen HI-viruksen tartuntaa) ei olisi tarvinnut määrittellä tapaturmaksiksi, lääketieteellinen komitea on ottanut keskusteluissa käyttöön riskin hyväksymisen ja vastustamattoman väkivallan käsitteet ja sellaisten haittojen rinnastusta, jotka ovat luonteeltaan erilaisia ja joita ei voi pitää työkyvyttömyyttä aiheuttavina, koskevan käsitteen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka totesi ensin "olevansa toimivaltainen tutkimaan, onko nimittävä viranomainen vahvistaessaan lääketieteellisen komitean lausunnon, jonka päätelmissä viitataan tapaturman käsitteeseen, noudattanut asiaankuuluvia määräyksiä", ei ole todennut – kuten sen olisi pitänyt tehdä – että kyseinen arvio oli virheellinen.

- Henkilöstösääntöjen 72 ja 73 artiklan ja yhteisen säännösten 2 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan rikkominen: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tyytynyt tutkimaan ainoastaan taudinaiheuttajan siirtymistä eikä ole ottanut huomioon ajatusta siitä, että tapaturman seuraukset eivät rajoitu vain välittömiin vaikutuksiin vaan voivat ilmetä pitkän ajan kuluttua. Silloin, kun tietty tauti voi olla peräisin ainoastaan yhdestä määritellystä lähteestä, näyttö on "in re ipsa": on riittävää osoittaa yhteys tartunnan ja sen syyn välillä. Valittaja toteaa ensinnäkin, että hän on saanut tartunnan sukupuoliyhteydessä. Hän toteaa seuraavaksi, että vaikka hyväksyttäisiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen peruste, jonka mukaan lääketieteellinen komitea ei ole pitänyt kondomin rikkoutumista tartunnan syynä tai ei ole voinut määrittää täsmällisesti, mikä rikkoutumisista oli kyseessä, kaikki muut lääketieteellisen komitean mainitsemat tosiasialliset, ajalliset ja lääketieteelliset olosuhteet antavat olettaa, että valittajan tartunta voidaan pitää tapaturmana. Vaikka mainitut olosuhteet eivät olekaan yhteisen säännösten 2 artiklan 1 kohdassa edellytetty "tapahtuma", ne kuuluvat kuitenkin samassa määräyksessä mainitun tekijän käsitteen soveltamisalaan.

- Sopimussuhteen ulkopuolista komission vastuuta koskevien määräysten rikkominen (EY 288 artikla): nimittävän viranomaisen toiminnalla ja niillä lainvastaisuuksilla, joihin se on syyllistynyt, on jo asian ratkaisemisen viivästyttämisenkin takia sellainen psyykkinen ja stressisidonnainen vaikutus valittajaan, joka on suurempi kuin se vaikutus, joka täysin terveeseen henkilöön kohdistuu tavanomaisessa henkilöstöasioiden oikeusriidassa. Koska aiheutuneen vahingon määrä ei ole arvioitavissa, valittaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta ratkaisemaan sen kohtuusperustein.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000, s. 39.

Oberlandesgericht Düsseldorfin 22.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH vastaan Werner Jäger

(Asia C-182/01)

(2001/C 200/84)

Oberlandesgericht Düsseldorf on pyytänyt 22.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuo-

mioistuimeen 26.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH vastaan Werner Jäger seuraaviin kysymyksiin:

1. Voiko

- a) Saksan oikeuden mukaan perustettu rajavastuu-yhtiö (GmbH) olla 24.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu "omistajien järjestö" ja voiko
- b) sellainen yhtiö käyttää tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan perusteella asetuksen 3 artiklan 1 kohdasta seuraavia oikeuksia myös sellaisten kasvinjalostajanoikeuden haltijoiden puolesta, jotka eivät ole sen yhtiömiehiä, vaan sen yhtiömiehenä olevan liiton jäseniä ja voiko
- c) sellainen yhtiö käyttää (vastiketta vastaan) tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdan perusteella asetuksen 3 artiklan 1 kohdasta seuraavia oikeuksia myös sellaisten kasvinjalostajanoikeuden haltijoiden puolesta, jotka eivät ole sen yhtiömiehiä, eivätkä yhtiön yhtiömiehinä olevan liiton jäseniä?

2. Onko 27.7.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100⁽²⁾/94 14 artiklan 3 kohdan kuudennen luetelmakohdan säännöksiä, kun ne luetaan yhdessä 24.7.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1768/95 8 artiklan kanssa tulkittava siten, että asetuksen N:o 2100/94 mukaan suojatun lajikkeen kasvinjalostajanoikeuden haltija saa vaatia kaikilta maanviljelijöiltä edellä mainituissa säännöksissä olevat tiedot siitä riippumatta, onko olemassa mitään viitteitä, joiden mukaan maanviljelijä olisi ylipäättään toteuttanut asetuksen N:o 2100/94 13 artiklan 2 kohdan mukaisen käyttötoimenpiteen kysymyksessä olevan lajikkeen osalta tai käyttänyt kyseistä lajiketta – vähintäänkin – muuten tilallaan?

⁽¹⁾ EYVL L 173, 25.7.1995, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 27.4.2001 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-183/01)

(2001/C 200/85)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 27.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellinen neuvonantaja Maria Kontou-Durande.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut perustamissopimuksen ja rehujen lisäaineista annetun direktiivin 70/524/ETY muuttamisesta 23 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 96/51/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyissä määrärajoissa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, ja
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu.

Perustamissopimuksen 10 artiklan mukaan jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia kyseisestä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

Helleenien tasavalta ei kiistä sitä, että se ei ole toteuttanut edellä mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.

Komissio väittää, että tähän hetkeen mennessä Helleenien tasavalta ei ole toteuttanut toimenpiteitä, joilla kyseinen direktiivi olisi pantu täysimääräisesti täytäntöön Kreikan oikeusjärjestyksessä.

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 39.

Peter Hirschfeldtin 27.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-166/00, Peter Hirschfeldt vastaan Euroopan ympäristökeskus, 13.2.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-184/01 P)

(2001/C 200/86)

Peter Hirschfeldt on valittanut 27.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-166/00, Peter Hirschfeldt vastaan Euroopan ympäristökeskus, 13.2.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) 13.2.2001 asiassa T-166/00 (Peter Hirschfeldt v. Euroopan yhteisöjen komissio) antaman tuomion,
- kumoaa sisäisen kilpailun EEA/T/99/1 kumoamista koskevan päätöksen, joka annettiin kantajalle tiedoksi 27.9.1999 päivätyllä kirjeellä
- kumoaa 13.12.1999 tehdyn päätöksen, joka koskee kantajan siirtoa komissiosta Euroopan ympäristökeskukseen ja jolla hänelle vahvistettiin palkkaluokan A5 taso 3 1.11.1999 lukien
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan, että komission uhkaus ”luopua tulevaisuudessa kokonaan siirtojen käytöstä” Euroopan ympäristökeskuksen hyväksi, jos sisäistä kilpailua EEA/T/99/1 ei kumota, ei aiheuttanut sitä, että nimittävä viranomaisena olisi käyttänyt harkintavaltaansa väärin kumotessaan kilpailun.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se asetti nimitykselle ehdon, josta ei säädetä henkilöstösääntöjen 8 artiklan 3 kohdassa, ja koska se ei tarkistanut, että Euroopan ympäristökeskus oli ryhtynyt kantajan uran uudelleenjärjestämistä koskeviin toimiin nimittämisen yhteydessä vahvistettavan palkkaluokan ja ikälisien osalta.

Bundesfinanzhofin 22.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Auto Lease Holland B.V. vastaan Bundesamt für Finanzen

(Asia C-185/01)

(2001/C 200/87)

Bundesfinanzhof on pyytänyt 22.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 30.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Auto Lease Holland B.V. vastaan Bundesamt für Finanzen seuraava direktiiviä 77/388/ETY⁽¹⁾ koskevaan ennakkoratkaisukysymykseen:

Jos leasing-järjestelyn mukaisesti vuokralleottaja täyttää vuokratun ajoneuvon polttoainesäiliön vuokralleantajan nimissä ja lukuun, onko tässä tilanteessa kyse siitä, että vuokralleantaja luovuttaa polttoaineen vuokralleottajalle, ja onko näin ollen tätä luovutusta verotettava direktiivin 77/388/ETY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitussa luovutuspaikassa vai sisältyykö tällainen ”edelleenluovutus” direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan mukaisesti verotettavaan vuokralleantajan palveluun?

(¹) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Verwaltungsgericht Stuttgartin 4.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Alexander Dory vastaan Saksan liittotasavalta – Kreiswehrrersatzamt Schwäbisch Gmünd

(Asia C-186/01)

(2001/C 200/88)

Verwaltungsgericht Stuttgart on pyytänyt 4.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 30.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Alexander Dory vastaan Saksan liittotasavalta – Kreiswehrrersatzamt Schwäbisch Gmünd – ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen, joka koskee erityisesti miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralta etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan tulkintaa:

Onko se seikka, että Saksan asevelvollisuus koskee ainoastaan miehiä, ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa?

(¹) EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40.

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin 25.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Francisco Javier Gonzales Moreno

(Asia C-188/01)

(2001/C 200/89)

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg on pyytänyt 25.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisö-

jen tuomioistuimeen 30.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Francisco Javier Gonzales Moreno seuraaviin kysymyksiin:

1. Estävätkö EY 28 ja EY 30 artikla sekä kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/768/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/667/ETY⁽²⁾ ja 14.6.1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/35/ETY⁽³⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohta, samoin kuin harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 10 päivänä syyskuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/450/ETY⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 ja 7 artikla, sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön, jonka mukaan saatettaessa kosmeettisia valmisteita markkinoille on kiellettyä viitata lääkärin asiantuntijalausuntoihin, erityisesti käyttämällä ilmaisua "silmälääkärin testaama"?
2. Estävätkö EY 28 ja EY 30 artikla sekä kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/768/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/66/ETY ja 14.6.1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/35/ETY, ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohta, samoin kuin harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 10 päivänä syyskuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/450/ETY, ja erityisesti sen 4 ja 7 artikla, sellaisen jäsenvaltion lainsäädännön, jossa sallitaan kysymyksessä 1 tarkoitettujen mainintojen käyttäminen vain toimivaltaisen liittovaltion ministeriön ennalta myöntämän luvan perusteella?

⁽¹⁾ EYVL 1976, L 262, s. 169.

⁽²⁾ EYVL 1988, L 382, s. 46.

⁽³⁾ EYVL 1993, L 151, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL 1984, L 250, s. 17.

Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) 20.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-193/99⁽¹⁾, Wm. Wrigley Jr. Company v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 31.1.2001 antamasta tuomiosta.

(Asia C-191/01 P)

(2001/C 200/90)

Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on valittanut 20.4.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-193/99, Wm. Wrigley Jr. Company v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) 31.1.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Virginia Melgar ja Susanna Laitinen.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoo tuomion;
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) esittää, että:

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti tulkinnut tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa edellyttäessään, että sanan täytyy olla "yksinomaan deskriptiivinen", jotta siltä voidaan evätä rekisteröinti yhteisön tavaramerkiksi edellä mainitun säännöksen nojalla, ja katsoessaan, ettei sanalta "Doublemint" näin ollen tulisi evätä rekisteröintiä.
- Tuomion, jolla sanan "Doublemint" hylkääminen kumottiin, perustelut ovat ristiriitaisia, perustuvat keinotekoiselle analyysille ja jättävät vaille huomiota kaupankäynnin todellisuuden ja sen, missä yhteydessä merkkiä käytetään, mikä näin ollen merkitsee kumottavissa olevaa oikeudellista virhettä, koska se perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen.

⁽¹⁾ EYVL C 333, 20.11.1999, s. 27.

Euroopan yhteisöjen komission 4.5.2001 Tanskan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-192/01)

(2001/C 200/91)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.5.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Tanskan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Hans Christian Støvlbæk, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on noudattanut hallinnollista käytäntöä, jonka mukaan laillisesti muissa jäsenvaltioissa markkinoituja ja valmistettuja, ravitsemuksellisesti täydennettyjä elintarvikkeita voi markkinoida Tanskassa ainoastaan, jos lisäravintoaineesta on näytetty olevan hyötyä Tanskan väestölle
- velvoittaa Tanskan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Hallinnollinen käytäntö, jota Tanskan viranomaiset noudattavat levnedsmiddelovenin (elintarvikelaki) 3 §:n mukaisesti, on kiistatta perustamissopimuksen 28 artiklan vastainen kaupan este, koska laillisesti muissa jäsenvaltioissa markkinoituja elintarvikkeita ei voi myydä Tanskassa. Kaupan estettä ei voida komission mielestä oikeuttaa perustamissopimuksen 30 artiklan nojalla kansanterveyteen liittyvillä perusteilla.

Kaupan esteitä ei voi laillisesti oikeuttaa väestölle toivottavaan ruokavalioon liittyvillä yleisillä perusteilla. Perustamissopimuksen 30 artiklan vetoaminen edellyttää, että jäsenvaltio pystyy kussakin yksittäistapauksessa näyttämään toteen, että kaupan este on tarpeen kansanterveyden suojelemiseksi.

Komissio myöntää, että silloin kun yhdenmukaistettuja säännöksiä ei ole olemassa, jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti vahvistettava sellainen suojelun taso, jota ne pitävät tarpeellisenä kansanterveyden suojelemiseksi. Käyttäessään harkintavaltansa suojelun tason vahvistamiseksi jäsenvaltioiden on kuitenkin noudatettava suhteellisuusperiaatetta, ja toimenpiteiden on oltava tarpeellisia tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi. Jäsenvaltioiden arvion kansanterveydelle aiheutuvasta vaarasta on perustuttava konkreettisille tieteellisille todisteille. Tanskassa noudatettu hallinnollinen käytäntö perustuu Codex Alimentariusiin, jossa vahvistetaan vitamiinien lisäämistä elintarvikkeisiin koskevat yleiset ohjeet. Tällainen ohje ei ole riippumaton tieteellinen peruste sellaista elintarviketta koskevan kiellon vahvistamiselle, johon on lisätty vitamiineja.

Athanassios Pitsiorlasin 7.5.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-3/00, Athanassios Pitsiorlas vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan keskuspankki, 14.2.2001 antamasta määräyksestä

(Asia C-193/01 P)

(2001/C 200/92)

Athanassios Pitsiorlas on valittanut 7.5.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston asiassa T-3/00, Athanassios Pitsiorlas v. Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan keskuspankki, 14.2.2001 antamasta määräyksestä. Valittajan edustaja on asianajaja Dimitrios Papaphilippou, Thessaloniki.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- katsoo, että valitus on otettava tutkittavaksi, ja hyväksyy sen,
- kumoo Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-3/00 14.2.2001 antaman valituksenalaisen määräyksen,
- hyväksyy kaikki ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset tai vaihtoehtoisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tutkittavaksi,
- velvoittaa neuvoston korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan rikkominen;
2. Asianosaisten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatteen loukkaaminen;
3. Neuvoston päätöksen virheellinen tulkinta;
4. Tosiseikkojen virheellinen toteaminen ja valikointi sekä näin ollen niiden puutteellinen arviointi, minkä vuoksi EY:n tuomioistuimen perussäännön 42 artiklaa on rikottu;
5. Inhimillistä erehdystä koskevan oikeuskäytännön noudattamatta jättäminen tai tämän liian suppea huomioon ottaminen.

Euroopan yhteisöjen komission 4.5.2001 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-194/01)

(2001/C 200/93)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.5.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Dr. Götz zur Hausen ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Gérald Berschheid, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa seuraavaa:

- Itävalta ei ole noudattanut jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY,⁽²⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole saattanut jätteen käsitettä osaksi kansallista oikeusjärjestystä direktiivin 1 artiklan a alakohdassa säädetyllä tavalla, vaan
 - jättänyt laitoksen sisällä hyödynnettyt ja käytetety kohteet periaatteellisesti sen ulkopuolelle,
 - jättänyt seostamattoman romuraudan yleensä ja muut jätteet (mahdollisesti kierrätyskelpoiset aineet) tietyin edellytyksin jätteisiin sovellettavien säännösten ulkopuolelle,
 - ei ole saattanut direktiivin liitteessä I ja jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta 20 päivänä joulukuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 94/3/EY mukaisessa "Euroopan jäteluettelossa" olevia jäteluokkia asianmukaisesti täytäntöön.
- Itävallan tasavalta ei ole noudattanut vaarallisista jätteistä 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se ei pannut asianmukaisesti täytäntöön vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY mukaista vaarallisten jätteiden luetteloa eikä direktiivin liitteitä I ja II.
- Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan rikkinen:
 - Itävallan Abfallwirtschaftsgesetzin (Itävallan jätehuoltolaki) 2 §:ssä olevan kaltainen, yleinen lähtökohta ei ole direktiivin vaatimusten mukainen. Tämän säännöksen perusteella tehdään nimittäin

sen yksinkertaisen tosiseikan perusteella, että aine tai esine ei poistu siitä laitoksesta, jossa se on sen käsittelyn päättymisaikaan, johon se on tarkoitettu, se päätelmä, että haltija ei hävitä, aio hävittää tai ole velvollinen hävittämään tätä ainetta tai esinettä. Tästä säätelystä seuraa, että jätteistä huolehtimista ja niiden hyödyntämisestä koskevat säännökset eivät koske myöskään aineita ja esineitä, joista haltija aikoo huolehtia tai on velvollinen huolehtimaan ja jotka kuuluvat lisäksi jätteistä annetun puitedirektiivin liitteessä I nimettyihin luokkiin silloin, kunhan niistä huolehditaan tai ne hyödynnetään haltijan laitoksessa.

- Abfallwirtschaftsgesetzin 3 §:n 3 momentin 5 kohdassa olevan poikkeuksen suhteen on käytetty niin laajaa sanamuotoa, että se ei edes sisällä viittausta aineiden tai esineiden tarkoituseräyksen tai oletamaa tai todistelusaantöjä. Saattaa kuitenkin olla, että seostamaton romurauta myydään yleensä sen erityisten ominaisuuksien ja taloudellisen arvon takia teräksenvalmistajille teräksenvalmistuksessa käytettäväksi raaka-aineeksi. Se ei kuitenkaan tarkoita automaattisesti sitä, että se ei olisi enää jätettä. Jopa laissa olevaa oletamaa koskeva todistelumuoto, joka rajoittaisi direktiivin soveltamisalaa ja johtaisi siihen, että se ei koskisi direktiivin jätekäsitettä vastaavia aineita tai valmisteita, ei olisi sallittu, koska sillä vaikutettaisiin EY 175 artiklan ja direktiivin tehokkuuteen. Itävallan tasavalta on ilmoittanut Abfallwirtschaftsgesetzin 3 §:n 3 momentin 6 kohdassa *muiden jätteiden (mahdollisesti kierrätyskelpoiset aineet)* osalta ohjaustoimenpiteiden ajaksi säädetyistä lain soveltamisalaa koskevasta poikkeuksesta, että tämä säännös on määrä kumota. Tämä jätteiden koko luokalle säädetty poikkeus ei ole kuitenkaan yhtäpitävä jätteitä koskevan puitedirektiivin 1 artiklan a alakohdan määritelmän kanssa, vaikkakaan sillä ei tällä hetkellä ole konkreettisia vaikutuksia, koska Versorgungssicherugsgesetzin mukaiset ohjaustoimenpiteet eivät ole voimassa.

- Direktiivin 1 artiklan a alakohdasta seuraa, että aineiden tai esineiden kuuluminen yhteen liitteessä I esitetystä luokista on toinen kahdesta direktiivissä käytetystä rajaamisperusteesta, jotka ovat ratkaisevia jätteen käsitteen osalta. Jo tästä syystä kansallisiin täytäntöönpanosäännöksiin täytyy sisältyä myös liitteen I säännökset, joita direktiivin 91/156/ETY 2 artiklan täytäntöönpanovelvollisuus koskee siksi, että ne ovat direktiivin erottamattoman osa. Itävallan tasavallassa voimassa olevissa säännöksissä ei kuitenkaan millään tavoin viitata jätedirektiivin liitteeseen I, eikä näihin kansallisiin säännöksiin otettu jätteen käsitteen määritelmä vastaa direktiiviä.

— Direktiivin 91/689/ETY:n 1 artiklan 4 kohdan rikkominen: Direktiivin soveltamisen edellyttämä vaarallisten jätteiden tarkka ja yhtenäinen määritelmä esitetään 1 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa viitauksella direktiivin liitteisiin I-III ja 18 artiklan mukaisessa menettelyssä laadittavaan vaarallisten jätteiden luetteloon. Tästä seuraa, että jäsenvaltioiden on otettava direktiivin täytäntöönpanemiseksi antamassaan lainsäädännössä niiden kansallisten säännösten soveltamisalan määrittämisen perustaksi nämä liitteet ja luettelo. Tähän neuvoston päätökseen 94/904/EY sisältyvällä luettelolla täydennetään vaarallisista jätteistä annetun direktiivin säännöksiä.

Jäsenvaltioiden mahdollisuus toteuttaa tiukempia suojaustoimenpiteitä yhteisön oikeuden säännöksillä yhdenmukaistetuilla aloilla ei saa olla sama asia kuin vapaus olla panematta sellaisia yhdenmukaistamistoimenpiteitä täytäntöön.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 47.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

House of Lordsin 4.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Scandecor Development AB ym. vastaan Scandecor Marketing AB ym.

(Asia C-195/01)

(2001/C 200/94)

House of Lords on pyytänyt 4.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 7.5.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Scandecor Development AB ym. vastaan Scandecor Marketing AB ym., seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko tavaramerkkiä pidettävä jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (¹) (jäljempänä tavaramerkkidirektiivi) 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla harhaanjohtavana, jos tavamerkillä varustetut tavarat ovat peräisin yrityksestä, joka on pelkästään yksinoikeudella toimiva käyttöluvan haltija?
2. Mitä arviointiperusteita on käytettävä ratkaistaessa sitä, onko usemman yrityksen liikesuhteiden perusteella katsottava kyseessä olevan ainoastaan yksi tavaramerkkidirektiivissä tarkoitettu yritys?
3. Onko yhtiö tavaramerkkidirektiivin 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu henkilö?

4. Tavaramerkkidirektiivin 12 artiklan englanninkielisessä toisinnossa käytetään ilmausta "liable to revocation". Kun kyseisen säännöksen soveltamisedellytykset täyttyvät, onko tuomioistuimen kumottava tavaramerkki vai onko tuomioistuimella harkintavaltaa kumoamisen suhteen?

(¹) EYVL L 40, 11.2.1989, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 8.5.2001 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-196/01)

(2001/C 200/95)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.5.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asianmiehet ovat H. Støvlbæk ja J. Adda ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (²), 1 artiklan a alakohdan ja jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta 20 päivänä joulukuuta 1993 tehdyn komission päätöksen 94/3/EY (³) mukaisia velvoitteitaan;
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Vaikka Luxemburgin suurherttuakunnalla oli EY 249 artiklan neljännen alakohdan nojalla velvollisuus saattaa Euroopan jäteluettelo, jota päätös 94/3/EY koskee, osaksi kansallista oikeusjärjestystä, se on kuitenkin vain toistanut kyseisen luettelon sellaisessa ministeriön ohjeessa, joka velvoittaa viranomaisia mutta joka ei ole sitova kolmansiin nähden.
- Samaan aikaan Luxemburgin suurherttuakunta on ottanut käyttöön täysin luxemburgilaisen nimikeluettelon, joka eroaa kokonaan Euroopan jäteluettelosta. Useat niistä toimista, joiden osalta Euroopan jäteluettelo ei voida käyttää, liittyvät kuitenkin sellaisten kansallisten toimenpiteiden toteuttamiseen, joilla on tarkoitus panna täytäntöön yhteisön jätteitä koskeva lainsäädäntö. Lisäksi se, että on olemassa rinnakkain kaksi sellaista luetteloja (Luxemburgin nimikeluettelo ja Euroopan jäteluettelo), jotka eivät vastaa yksiselitteisesti millään tavalla toisiaan,

lisää sekaantumisen ja luokitteluvirheiden vaaraa. Jäsenvaltio ei voi vedota vain ”kansallisen jätehuollon” käsitteeseen saadakseen oikeuden kiertää sovellettavia yhteisön säännöksiä, koska minkään seikan perusteella ei voida havaita, miltä osin jätehuoltoon Luxemburgissa liittyy sellaisia ”erityisiä tarpeita”, joista yhteisön asiaa koskevassa lainsäädännössä ei ole säädelty.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991.

(³) EYVL L 5, 7.1.1994, s. 15.

Corte de Appello di Firenze 23.1.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Altair Chimica SpA vastaan ENEL Distribuzione SpA

(Asia C-207/01)

(2001/C 200/96)

Corte de Appello di Firenze on pyytänyt 23.1.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 18.5.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta asiassa Altair Chimica SpA vastaan ENEL Distribuzione SpA ennakkoratkaisua EY 81, EY 82 ja EY 85 artiklan sekä direktiivin 92/12/ETY(¹) ja 27.10.1981 annetun neuvoston suosituksen 81/924/ETY tulkinnasta sen selvittämiseksi, ovatko asetusten nro 347/44 ja nro 896/47, ja presidentin asetuksen nro 373/94, asetuksen nro 98/48 sekä lain nro 9/91 säännökset näiden yhteisön säännösten ja määräysten mukaisia.

(¹) Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY, EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Divisionin (Commercial Court) 13.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Joseph Lennox (toiminimi R. Lennox & Son) vastaan Industria Lavorazione Carni Ovine

(Asia C-220/01)

(2001/C 200/97)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) on pyytänyt 13.11.2001 teke-

mällä päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.5.2001, ennakkoratkaisua asiassa Joseph Lennox (toiminimi R. Lennox & Son) vastaan Industria Lavorazione Carni Ovine seuraaviin kysymyksiin:

1. (a) Vietäessä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon erä lampaita, jotka on tarkoitettu teurastettavaksi heti niiden saavuttua perille, onko direktiivin 91/68/EY(¹) 9 artiklan mukaista vaatimusta noudatettu, kun mukana seuraava terveystodistus ei ole direktiivin liitteen E mallin I vaan mallin II mukainen?
 - (b) Jos kysymykseen 1(a) annetaan kieltävä vastaus siten, että lähetyksen mukana on seurattava mallin I mukainen todistus, onko velvollisuus oikean todistuksen valintaan ennen vientiä viejällä vai lampaiden vastaanottajalla, vai onko tämän velvollisuuden katsottava määräytyvän sopimukseen sovellettavan kansallisen lain mukaan?
 - (c) Vietäessä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon erä lampaita, jotka on tarkoitettu teurastettavaksi heti niiden saavuttua perille ja joiden mukana seuraava terveystodistus on mallin II mukainen, voidaanko määräämään kansallista lainsäädäntöä soveltaa siten, että vientiä pidetään lainvastaisena sillä perusteella, että todistus ei ole mallin I mukainen?
2. (a) Oliko heinäkuussa 1997 yhteisön lainsäädännön, erityisesti EY 28-EY 30 artiklan (entiset EY:n perustamissopimuksen 30-36 artikla), ja/tai EY 152 artiklan (entinen EY:n perustamissopimuksen 129 artikla) ja/tai EY 6 ja 174 artiklan (entinen EY:n perustamissopimuksen 130 r artikla) ja neuvoston direktiivien 89/662/ETY,⁽²⁾ 90/425/ETY⁽³⁾ ja 91/68/ETY mukaista, että jäsenvaltio vaati direktiivin 91/68/ETY 9 artiklan mukaisen terveystodistuksen sisältävän seuraavan lausuman: Tässä todistuksessa tarkoitettut eläimet ovat syntyneet ja kasvaneet tiloilla, joilla ei ole havaittu tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) tapauksia viimeisen kuuden vuoden aikana?
 - (b) Jos kysymykseen 2(a) annetaan kieltävä vastaus, ja kun viejä on muutoin täyttänyt sopimukseen sovellettavan lain mukaiset velvollisuutensa toimittaa lampaat vastaanottajan liikepaikalle, onko kansallisen tuomioistuimen sopimukseen perustuvia lampaiden tuontiin liittyviä oikeuksia ja velvollisuuksia koskevassa siviiliasian oikeudenkäynnissä viejän ja vastaanottajan välillä jätettävä huomioon ottamatta määränpäänä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen velvollisuus sisällyttää

mukana seuraavaan terveystodistukseen edellä mainittu lausuma?

- (¹) Eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa 28 päivänä tammikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/68/ETY (EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19).
- (²) Eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/662/ETY (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13).
- (³) Eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/425/ETY (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29).

Asian C-158/95 (¹) poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/98)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 23.4.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-158/95, Saksan liittotasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 208, 12.8.1995.

Asian C-102/01 (¹) poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/99)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.4.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-102/01, Italian tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

Asian C-286/00 (¹) poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/100)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-286/00, Italian tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

(¹) EYVL C 302, 21.10.2000.

Asian C-367/00 (¹) poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/101)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-367/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

Asian C-428/00 (¹) poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/102)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 4.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-428/00 (Landessozialgericht Nordrhein-Westfalenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Merz + Co. GmbH & Co. vastaan AOK-Bundesverband ym.

(¹) EYVL C 79, 10.3.2001.

Asian C-58/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/103)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 7.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-58/00 (Oberlandesgericht Innsbruckin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Leopold Hein vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, Landesstelle Salzburg.

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

Asian C-25/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/105)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-25/00 (Commissione tributaria regionale di Venezia esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ufficio delle Entrate di Venezia 2 vastaan Hotel Plaza SpA.

(¹) EYVL C 102, 8.4.2000.

Asian C-247/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/104)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 7.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-247/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Portugalin tasavalta.

(¹) EYVL C 233, 12.8.2000.

Asian C-375/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 200/106)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 18.5.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-375/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 372, 23.12.2000.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Saffron Investments N.V:n 2.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-50/01)

(2001/C 200/107)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Saffron Investments N.V. on nostanut 2.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Denis Waelbroeck ja Isabelle Buelens, asianajotoimisto Liedekerke Siméon Wessing Houthoff, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 29.12.2000 tekemän päätöksen, jossa kieltäydytään maksamasta korkoa (ja erityisesti 11,25 % korkoa valituksen aikana ja 13,25 % korkoa tämän jälkeen) 12 033 177,49 eurolle, joka vastaa sakkoja ja komissiolle maksettuja kertyneitä viivästyskorkoja, ja jossa kieltäydytään korvaamasta sellaisen pankkitakauksen järjestämisestä aiheutuneet kustannukset, jonka tarkoituksena oli kattaa sakot ja korot niiden 16.12.1996 suoritettuun maksuun asti
- velvoittaa vaihtoehtoisesti komission maksamaan EY 235 ja EY 288 artiklan perusteella 5 028 037,17 euroa korvauksena aiheutuneesta vahingosta
- velvoittaa joka tapauksessa komission maksamaan tälle määrälle sellaista viivästyskorkoa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion antamispäivästä lukien, joka on Euroopan raha-asiain yhteistyörahaston euromääräisissä toimituksissaan tuomion antamispäivänä sovelta- ma korkokanta, ja joka on korotettu 1,5 prosenttiyksiköllä
- velvoittaa komission korvaamaan käsiteltävänä olevasta menettelystä aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio määräsi Cewal-päätöksessään⁽¹⁾ 9 600 000 ecua sakkoa CMB N.V:lle ja 200 000 ecua sakkoa Dafra Lines A/S:lle.

CMB N.V. ja sen vuorolaivatoinnasta vastaava erillinen oikeudellinen yksikkö CMB Transport N.V. sekä Dafra Lines A/S nostivat tätä päätöstä koskevan kanteen. Molemmat asianosaiset hankkivat pankkitakaukset sakkojen ja korkojen määrälle.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi vaatimukset mutta vähensi hieman sakkoja.⁽²⁾ Tämän tuomion perusteella CMBT Investments N.V. (myöhemmin Saffron Investments N.V.), jolle siirrettiin CMB Transport N.V:n sakonmaksuvelvollisuus, ja Dafra Lines A/S maksoivat yhteensä 12 033 177,49 euroa, joka kattoi sakot ja korot tuomion antamispäivästä lukien.

Yhteisöjen tuomioistuin kumosi myöhemmin Cewal-päätöksen 6 ja 7 artiklan siltä osin, kuin niissä määrättiin CMB N.V:lle ja Dafra Lines A/S:lle sakkoa.⁽³⁾ Tämän tuomion perusteella komissio korvasi alun perin maksetut 12 033 177,49 euroa kantajalle. Komissio ei kuitenkaan maksanut mitään korkoa eikä korvannut sakkojen ja korkojen kattamiseksi hankitusta pankkitakauksesta aiheutuneita kustannuksia.

Komissio vastasi 29.12.2000 päivätyllä kirjeellään kantajan korkojen ja pankkitakauksesta aiheutuneiden kustannusten maksamista koskevaan vaatimuksen todeten, että sillä ei ollut mitään velvollisuutta maksaa tällaisia korkoja tai korvata pankkitakauksesta aiheutuneita kustannuksia.

Kantaja vaatii komission päätöksen kumoamista ja vetoaa siihen, että komissio on rikkonut EY 233 artiklaa (aiemmin 176 artikla), loukannut suhteellisuusperiaatetta, perusteetonta etua koskevaa periaatetta ja perustavaa laatua olevaa syrjintäkiellon periaatetta. Vaihtoehtoisesti se vaatii EY 235 ja EY 288 artiklan mukaista korvausta vahingosta, joka aiheutui Cewal-päätöksen täytäntöönpanosta, joka myöhemmin kumottiin CMB N.V:n ja Dafra Lines A/S:n osalta.

⁽¹⁾ 23.12.1992 tehty päätös, Cewal, EYVL L 34, 10.2.1993, s. 20.

⁽²⁾ Yhdistetyt asiat T-24/93-T-26/93 ja T-28/93, Compagnie Maritime Belge Transports ym. v. komissio, tuomio 8.10.1996 (Kok. 1996, s. II-1201).

⁽³⁾ Yhdistetyt asiat C-395/96 P ja C-396/93 P, Compagnie Maritime Belge Transports ym. v. komissio, tuomio 16.3.2000 (ei vielä saatavilla kaikilla kielillä).

INNOVA – Centro euromediterraneo per lo sviluppo sostenibile 30.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-78/01)

(2001/C 200/108)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

INNOVA – Centro euromediterraneo per lo sviluppo sostenibile, kotipaikka Calatafilmi (Italia), on nostanut 30.3.2001

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Denis Waelbroeck ja Jennifer Waldron.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ensisijaisesti
 - velvoittaa komission maksamaan tuet, jotka se on sitoutunut maksamaan hanketta *Una festa per Aristofane* koskevan, 28.1.2000 päivätyn sopimuksen mukaisesti,
 - velvoittaa komission maksamaan korkoa näille summille,
- toissijaisesti
 - kumoaa sen komission päätöksen, jonka mukaan hanketta *Una festa per Aristofane* koskevan sopimuksen toisen ja viimeisen erän maksut peruutetaan, ja joka annettiin tiedoksi INNOValle Efterpi Verigakin 25.1.2001 päivätyllä kirjeellä.
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio julkaisi kesäkuussa 1999 Kulttuuri 2000 -ohjelmaan⁽¹⁾ liittyviä kokeiluohjelmia koskevan ehdotuspyynnön⁽²⁾. Komissio hyväksyi joulukuussa 1999 kantajan hankkeen, jossa oli tarkoituksena järjestää yksi esitys nimeltään *Una festa per Aristofane*. Esityksellä pyrittiin levittämään yhteisen eurooppalaisen perinnön tuntemusta nuorisolle.

Kun ensimmäinen tukierä oli maksettu, kantaja osoitti komissiolle toisen tukierän maksamista koskevan hakemuksen ja myöhemmin lopun hankkeelle myönnetyn taloudellisen tuen maksamista koskevan hakemuksen. Komissio vastasi kantajalle, että lopullista maksua ei suoriteta, koska oli olemassa suurempaa summaa koskeva takaisinperimismääräys kantajaa vastaan. Tämä määräys koski toista osapuolten tekemää sopimusta, jonka komissio oli irtisanonut. Kantaja nosti kanteen belgialaisessa tuomioistuimessa vaatien sen päätöksen kumoamista, jolla komissio oli irtisanonut sopimuksen.

Kantaja väittää, että komissio ei ole noudattanut sopimusvelvoitteitaan eikä säännöksiin perustuvia velvoitteitaan. Sopimukset olivat itsenäisiä, eikä se, että toisesta sopimuksesta johtuvia velvoitteita ei täytetty, voi oikeuttaa toisesta sopimuksesta johtuvien velvoitteiden peruuttamista. Missään sopimusmääräyksissä ja näitä sopimuksia sääntelevissä asetuksissa ei anneta komissiolle toimivaltaa peruuttaa velvoitteitaan maksaa tukia hankkeeseen *Una festa per Aristofane* liittyen sillä perustella, että toiseen hankkeeseen liittyvät velvoitteet on

laiminlyöty – tämä laiminlyöntikin on kiistetty. Peruuttamista ei voida myöskään pitää neuvoston asetuksen N:o 2988/95⁽³⁾ 5 artiklassa tarkoitettuna seuraamuksena.

Kummassakaan näistä kahdesta sopimuksesta ei määrätä kuittauksesta eikä missään ohjelmia koskevissa säännöstöissä sallita kuittausta.

Kantaja esittää kumoamisvaatimuksensa tueksi muun muassa, että päätös on laitton toimivallan ylityksen vuoksi, että sitä ei ole perusteltu ja että puolustautumisoikeuksia ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu.

⁽¹⁾ Se perustui Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta 14 päivänä helmikuuta 2000 tehtyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseen N:o 508/2000/EY (EYVL L 63, s. 1).

⁽²⁾ EYVL C 163, s. 6.

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).

Rodolfos Masliasin 4.5.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-96/01)

(2001/C 200/109)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Euroopan parlamentin virkamies Rodolfos Maslias on nostanut 4.5.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Haris Tagaras, asianajotoimisto Sagia, Lukavittou 5, Ateena 106 72.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa
 - 1) vastaajan 20.10.2000 tekemän päätöksen, jolla yksipuolisesti keskeytettiin (tai jossa toissijaisesti päätettiin olla kokonaan soveltamatta) 11.9.2000 Helleenien tasavallan kulttuuriministeriön kanssa sovittua virkamiesten vaihto-ohjelmaa (jonka perusteella kantaja vastaajan palveluksessa olevana virkamiehenä oli vaihtanut paikkoja erään kulttuuriministeriössä työskentelevän virkamiehen kanssa);
 - 2) vastaajan päätöksen olla maksamatta kantajalle tälle ajanjaksolta 16.9.2000–15.11.2000 säännösten mukaan kuuluvaa palkkaa;

- 3) vastaajan implisiittisen päätöksen, jolla se hylkäsi hallinnollisen valituksen, jonka kantaja oli tehnyt 5.12.2000 edellä kohdissa 1 ja 2 mainituista päätöksistä, ja
 - 4) kaikki näihin päätöksiin liittyvät vastaajan toteuttamat täytäntöönpanotoimet sekä
- velvoittaa vastaajan joka tapauksessa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että vastaaja on

- rikkonut virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 62 artiklaa, johon yhteisöjen virkamiesten oikeus saada palkkaa perustuu;
- rikkonut Euroopan parlamentin virkamiesten ja kansallisten virkamiesten välistä vaihto-ohjelmaa koskevia säännöksiä ja
- loukannut hyvän hallinnon ja luottamuksensuojan periaatteita.